

ŽENA IN DOM

Leseni kamin. Idiličen kotiček po osnutkih lastnega ateljeja za notranjo opremo in v izvedbi tovarne pohištva I. I. Naglas v Ljubljani

Kopanje
je užitek,

ako uporabljate kopalne obleke

«REKORD»

ki so v vsakem oziru nenadkriljive. Najboljši svetovni izdelek. Pazite na ime «REKORD» in zaščitni znak ribico. Varujte se pred raznimi drugimi imitacijami ter zahtevajte povsod edinole «REKORD» kopalne obleke. «REKORD» kopalne obleke se dobijo v vseh boljših trgovinah.

Stoječe ure za jedilnico in kolesje za te
ure posebej, stenske ure za spalnice,
namizne in kaminske ure, budilke,
žepne in sportne ure v ogromni
izberi po nizkih cenah v urarni

L. VILHAR
LJUBLJANA

SV. PETRA CESTA št. 36

STANE GRČAR

umetno pohištveno in stavbno mizarstvo
Ljubljana, Domobrnska c. 1

izvršuje točno, solidno in po konkurenčnih cenah:
spalnice, jedilnice, kuhinje, klubske garniture, prednje,
sprejemne, lovske, kmetske, gosposke in damske sobe,
gostilniške in kavarniške opreme, obstenja, okna, vrata,
portale in drugo notranjo in vnanjo opremo. — **Jamči**
za vsako delo. — Cenjenim naročnikom izdelam
načrte kakor tudi proračune za notranjo opremo brez-
plačno. — Kdor želi res dobro blago in poceni, naj
se pred nakupom oglasi pri meni ali pa naj zahteva
brezplačno ponudbo.

Moje geslo:

**Naročnike kar najbolje
zadovoljiti!**

Najmodernejši in neprekosljivi stroj je
šivalni stroj „HAID & NEU“

ki ima sledeče prednosti: Šiva naprej in na-
zaj, ima preprosto pripravo za vezenje in
krpanje. Teče tiho s krogličnim sistemom.

Brezplačen pouk na domu ali v tečajih.

Garancija 30 let!

Prodaja se tudi na zelo ugodne in dolgo-
ročne obroke, tako da si more ta stroj na-
baviti tudi oni, ki ima skromne dohodke.

Zahtevajte brezplačne prospekte in cenike!

„CENTRA“

trgovina šivalnih strojev, gramofonov, koles itd.

LJUBLJANA
Masarykova cesta

palača Vzajemne zavarovalnice (pri kolodvoru).

Telefon šte. 23-83.

Prošnja uprave. Vsaka naročnica naj se vedno razločno podpiše in zapiše natančni naslov. Naročnice, ki se poroče ali pa ki menjajo stanovanje, naj vsaj 14 dni, preden izide list, sporoče svoje deklško in svoje sedanje ime ter svoj prejšnji in sedanji naslov.

Vsaka pa naj zapiše vedno pristojno pošto, torej ne: Vižmarje pri Ljubljani, ampak Vižmarje, pošta št. Vid nad Ljubljano.

Naročnice, ki tega ne store, ne morejo v redu prejemati lista, ker so sicer težave pri odpravi. Naša naklada je tako velika, da ne moremo razposlati lista v enem dnevu, ampak traja ekspedicija 4 do 5 dni. Zato prosimo, da naročnice, ki ne prejmejo lista prvi dan meseca, počakajo še nekaj dni in ga reklamirajo šele potem, ko bi ga do sedmega ne prejele.

Za Vas imamo

ново zalogo oblek
in površnikov.

DRAGO GORUP & Co.
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta 16

Telefon 32-33

Telefon 32-33

POLETI SAMO KOCKOVNI PREMOG!

Sortiran od 30 — 60 mm, skoro brez prahu, prani in za Din 30 — pri toni cenejši kot kosovci

Napravite poskus pri

DOM. ČEBIN, premog, drva, koks
LJUBLJANA, Wolfova ulica 1/II. Tel. 20-56.

Hudi pogoji.

«Zakaj se pa ne ženiš, prijatelj?»

«Ker imam svoje pogoje.»

«Kakšne pa?»

«Vidiš, moja zaročenka mora biti lepa, bogata in neumna. Ako ni lepa in petična, je ne vzamem. Ako pa ni neumna, me ne bo marala!»

Zdravilišče Rogaška Slatina

(jugoslovanske Karlove Vari)

228 m nad morjem.

Sezona I. V. do 30. IX.

Indikacije: za bolezni v želodcu in v črevih, za bolezni na jetrih in žolču, za bolezni na ledvicah in v mehurju, za krvne bolezni, za sladkorno bolezen in nevralgijo.

Zdravilni pomočki: naravni mineralni vrelci „Tempel“, „Styria“, „Donat“ z glavnimi rudninskimi sestavinami magnezija, natrija, kalcija, kalija itd. spadajo v skupino alkalično-salinskih zemeljskih vrelcev, izmed katerih je Donat najmočnejša znana mineralna voda.

Kopeli: ogljikove, kiselinske, omorične, slane, parne kopeli in kopeli z vročim zrakom, električne, zračne in solne kopeli.

Terapije: moderna hidro-, elektro- in mehano-terapija.

Zdravilna gimnastika v Zanderjevi dvorani.

Inhalatorij.

Zdravljenje z mlekom, siratko in kefirjem.

Zdravljenje na terenu.

Dietetična prehrana.

Cene zmerne. Za čas pred sezono in po sezoni (I. V. do 15. VI. in I. IX. do 30. IX.) posebni popusti.

Ugodna železniška zveza Ljubljana—Zidani most—Grobello—Rogaška Slatina. Med sezono na vse strani ugodne avtobusne zveze.

Informacije daje in mineralno vodo razpošilja
ravnateljstvo zdravilišča.

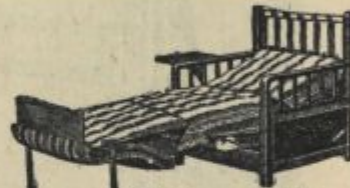
Najmodernejša oblika

FRANC JAGER

tapetništvo

LJUBLJANA, Sv. Petra c. 29

priporoča svoje najmodernejše fotelje vseh vrst, žimnice, otomane, žimo, zložljive postelje, patentne divane itd.

Prostor za posteljnino. Garantiрана konstrukcija!

M. DRENIK

Ljubljana, Kongresni trg št. 7

Ogromna izbira ročnih del vseh vrst in najrazličnejši material

Predtiskarija, entlanje

in vezanje / Montiranje blazin, torbic i. dr.

Solidno blago!

Ustan. 1860.

Točna postrežba!

Kadar potrebujete
pohištvo,
pišite tvrdki

Egidij in Karel Erjavec

mizarско podjetje

Brod pri Št. Vidu nad Ljubljano

Z avtobusom se peljete
do Tacenskega mostu,
kjer stoji naše skladišče,
in si oglejte za-
logo pohištva.

◆
Solidni izdelki.

◆
Konkurenčne cene.

AVGUST AGNOLA

LJUBLJANA

DUNAJSKA CESTA ŠT. 10.

TELEFON ŠTEVILKA 24-78.

Zaloga stekla in porce-
lana, zrcal, šip in okvirov.

Kompletna oprema
za hotele, restavracije, ka-
varne in gostilne ter za
gospodinjstvo sploh. Ko-
zarci za vkuhanje in
vlaganje sadja in sočivja.

LUKSUSNI PREDMETI.

Odlično opremo za Vaše stanovanje,

pisarne, hotelske, restavra-
cijske, klubske prostore itd.
izvrši lepo in solidno

MIZARSKA ZADRU|GA

R. Z. Z

O. Z.

V ŠENT VIDU NAD LJUBLJANO

TELEFON 13

po lastnih in predloženih načrtih.

Poseben oddelek za stavbno mizarstvo z najmodernejšim strojnim obratom.

Oglejte si našo veliko zalogo pohištva!

V VAŠEM INTERESU prinašam ta oglas! Moj naslov Vam lahko mnogo koristi, kadar si boste opremili stanovanje z novim pohištvom. Zabeležite si:

AVGUST KOBILICA, tapetnik in dekorater, **LJUBLJANA**
Dunajska c. 25 (vhod Dvořakova ul. 3) Oglejte si sliko mojega izdelka med besedilom!

„JAVOR“ razstavi letos na vele-sejmu lična pohištva
za srednji sloj.
LOGATEC-LJUBLJANA, Masarykova cesta.

Lepo moderno pohištvo

po lastnih in predloženih
načrtih izvršuje poceni

D. LANCOŠ

LJUBLJANA, Wolfova ulica 12.

Telefon 34-86.

Telefon 34-86.

Lepo pohištvo

solidno, trpežno in poceni, izdeluje

strojno mizarstvo

IVAN PRAŽNIK

Ljubljana, Za vrta štev. 9

Telefon 34-97

Telefon 34-97

Odlično
opremo
stanovanj

izdeluje
mizarstvo
podjetje

**Anton
Zalokar**

Podgora
pri Št. Vidu nad Ljubljano

Notranjo
opremo
stanovanj

Vam
solidno
izvede

tapetniški
strokovnjak

**Karel
Sitar**

Ljubljana
Wolfova ulica štev. 12

ŽENA IN DOM

Letnik II.

V Ljubljani, dne 1. junija 1931.

Štev. 6.

Jarmila Haškova:

Življenje

Anka ni bila lepota, imela pa je veselo srce, ki je verjelo v srečno bodočnost. Ta vera ji je odsevala iz oči in dajala mičnost njenim kretnjam. Anka je bila mlada, lepe rasti in je imela svežo polt in zdrave zobe. Služila je v velikem mestu. Moškim je bila po volji. Vedela je, da jim ugaja, ni pa vedela, v čem je njena vrednost in ljubkost, in zato je dala vse, kar je imela, poceni in v zmoti vojaku, ki jo je spremil domov z veselice. Ni ga poznala, ni ga imela rada, ali ko jo je spotoma prijel okoli pasa, ji je bilo prijetno, nagnila se je nanj, nič ni ugovarjala, ko jo je stiskal, ter je šla, kamor je rekel. Tako se je vse to zgodilo brez besedice o ljubezni. Anka je imela od tistega časa samo občutek lastnega mladega zdravja, spomin na slabo obrito brado in nekoliko poljubov, dišečih po slabem tobaku in zoprno mokrih.

Čez teden dni sta se zopet sestala in pozneje še enkrat, poslednjič. Anka je izvedela, da je vojaku ime France, in v svoji preprosti filozofiji je molila zvečer k Materi božji: «Prosi zame, da bi me France vzel, preden bom imela otroka.»

Tedaj je bila še vsa vesela in je verjela, da je vojak, s katerim se je seznanila, njena sreča, ki jo ji je Bog poslal.

Četrto nedeljo vojak ni čakal. Anka je hodila po ulici gori in doli in si je mislila, da ima France bržkone službo. Žal ji je bilo zanj, hodila je po mestu, zvečer je šla na veselico. Zopet jo je spremljal vojak, toda drug. Zopet je prijel Anko krog pasa, zopet jo je tesno k sebi pritisnil. V Anki se je oglasila mladost, a Anka se je le premagala.

«Pustite me, jaz imam že drugega.»

«O, tisti vas je že pustil.»

«Kaj še, France me ne bo pustil, midva se bova vzela, to je čisto gotovo.»

«On ne ve nič za to.»

«No, pustite me, jaz vas ne maram.» Anka je odločno zavila v ulico, v kateri je služila.

«Če ima dekle enega fanta, to ni velik greh,» se je tolažila, ko je šla gori po stopnicah, to mi gospod pater že odpusti in pred poroko bom morala k spovedi tako in tako — ampak da bi imela dva — saj sem vendar pošteno dekle...»

Franceta zopet ni bilo. Anka se je jezila, a živela je kakor prej. Prala, pomivala, likala je, se pogovarjala z branjevko, s hišnico in trgovskim pomočnikom ter tako brezskrbno živela tri mesece, ki so jo ločili od obupanja. Neki dan jo je pa gospa poklicala in jo resno vprašala:

«Anka, s kom imate to?»

Anka jo je neumno pogledala.

Živela je tja v tri dni, da ni mislila na izpremembo, ki se je z njo zgodila, niti se ni spomnila, da bi jo morala kako skrivati.

«Kaj?» je Anka vprašala, ali v istem hipu je razumela. Oblila jo je rdečica in v glavi se ji je posvetilo. Kakor bi kdo pred njo odgrnil zaveso, za katero je vohala zla usoda. Čutila je, da izteza po njej neusmiljeno roko, zgenila se je in bridko zajokala:

«Ljuba gospa, ne dajte me proč, kaj bi počela, skočiti bi morala v vodo!»

Anka je krčevito plakala, gospa jo je pa tolažila: «K materi pojdete, ona to razume — ali pa se zatečete v porodišnico, in ko boste vse prebili, se spet vrnete k nam — otroka boste že kako preživili z božjo pomočjo.»

Dekle se je polagoma umirilo. Sklenila je pisati domov pismo. Ko je zvečer sedela pri papirju in pisala čudne stavke, reminiscence na prečitane knjige, je bila spet mirna in se je smejala od veselja, da je vse tako lepo sestavila. Pisala je:

Ljuba mati,

pozdravljam Vas čez hribe in doline in poljubljam v duhu. Zdrava sem, hvala Bogu, ali nebo me je težko preizkušalo: padla sem. Ljuba mati, ne zabite, da sem Vaša hči in da tonem v žalosti, da sem tega sama kriva, a da je ta črviček, ki je Vaša kri in mleko, čisto nedolžen. Imam ga s Francetom, pa ne vem, kako se piše. Kar v glavi se mi vrti, usmilite se me in imejte sočutje z mojim mladim življenjem. To je storija moje žalostne ljubezni. Napisala sem Vam vse, kakor mi je velela vest in moja lastna obsodba. Dragi starši, odpišite mi nemudoma, ako imate srce v prsih, da boste dali streho meni in mojemu otročičku, ki ga nosim pod srcem. Zdaj sem v tretjem mesecu in Vas vroče poljubljam in prisrčno pozdravljam. Vaša nesrečna

hči Anka.

Ko je prišel od doma trd odgovor, je Anka jokala, povezala culo ter odšla v Rdečo hišo. Med potjo se je križala in rekla sama pri sebi:

«Bog povrni tem gospodom za to, da so se spomnili na nas nesrečna dekleta.»

V porodišnici jo je hitro minila tesnota. Videla je sto usod, od katerih je bila druga podobna drugi kakor jajce jajcu. In zopet se ji je vračala vera v življenje. Umivala je stopnice, prala plenice in perilo, stregla v sobah ter čutila v srcu veliko nežnost, kadarkoli je zaslišala otroški jok. Veselila se je svojega materinstva ter se ni sramovala, da je noseča. Privadila se je tudi na to, da so jo očito preiskovali in da so se zdravniki in babice na njej učili.

«Za to, da se drugi na nas uče, imamo to brezplačno,» je rekla deklina, ki je dojila ljubko punčko. «Le pomisli, kaj bi počela, ko bi te semkaj ne sprejeli...»

Na razna vprašanja naših naročnic zaradi knjig sporočamo tole:

- 1.) Za 37 Din dobijo vseh pet knjig samo naročnice.
- 2.) Posamezne knjige bodo v nadrobni prodaji stale, in sicer: «Za pridne roke» 30 Din, «Vzorna gospodinja» 20 Din, «Kako naj kuham» 15 Din, «Postanek otroka in njegov razvoj» 30 Din, koledar 15, skupaj torej 110 Din.
- 3.) Knjige se bodo pričele razpošiljati konec meseca junija.
- 4.) Naročijo in plačajo se lahko do 5. junija.
- 5.) Za nakazilo naročnine za drugo četrtletje in za knjige smo že trikrat priložili položnico. Naročnice, ki še niso poravnale naročnine, prosimo, da to ob prejemu lista store.
- 6.) Če ste položnico založili, dobite drugo na vsakem poštnem uradu. Na položnico zapišite: «Žena in dom» in štev. 15.490.

In prišla je Ankina težka ura. Anka je molila, stiskala prste, se zvijala in bala zakričati ter tiščala brado k prsim, da bi ne imela debelega vratu. Ženska ničemurnost je ni zapustila niti v teh strašnih urah.

«Po sreči gre,» se je oglasila mlajša asistentka materi prednici.

Nato se pa Anka le ni mogla zdržati in je zarjula, da so se okna stresla, ter omahnila na blazino. Ob nogah se je prikazalo detece.

«Fantka imate,» je rekla asistentka, ji postregla, položila dete k njej ter odšla. Anka je osamela. Ni mogla zatisniti oči od same prevzetnosti. Mislila je, da se je z otrokom dvignila nekam silno visoko. Bilo ji je sladko kakor človeku, ki je izvršil svojo življenjsko nalogo.

Fantek je bil zdrav. Krščen je bil po očetu za Francka. Anka ga je imela tako rada, da ako bi bil prišel njegov oče ter hotel z njo deliti veselje do deteta, bi morda še ne hotela. Ogledovala se je v otroku in žarela od veselja, kadar ga je kdo pohvalil. Njena častiželjnost se je osredotočila v tem, da je bil Francek od do dne težji.

Ves tisti čas ni dobila nobenega pisma. Nihče se ni spomnil na zapuščeno osemnajstletno dekle v Rdečem domu. Živela je v novih razmerah, imela je nove skrbi in radosti, pa se je vendar včasih spomnila matere.

«Fantka pokažem babici,» je rekla in se odločila. Zastonj ji je asistent prigovarjal, da lahko ostane v porodišnici, dokler more dojiti.

«Kadar vas izpustimo, boste morali sami skrbeti zase in za otroka. Nazaj ne boste več mogli, to si pomislite.»

«Veste, gospod doktor, jaz pojdem domov. Menda me vendar ne zapode s takšnim fantkom!»

Pogledala je na otroka vsa ponosna in srečna.

Čez teden dni je potrkala na okno v rodni koči. Potrkala je in se stisnila, da bi je takoj ne videli. Pa ne od sramu, da se vrača z otrokom, marveč

samo iz radovednosti, kako se bodo zavzeli nad čudežem, ki jim ga pokaže. Starec je odprl vrata.

«Oče,» je veselo vzkliknila, pa se je ustrašila hladnega izraza njegovega obličja.

«Poglejte, koga sem prinesla, da ga pokažem,» in je iztegnila roko z otrokom.

Vrata so se ji zaloputnila pred nosom, le trda beseda je udarila skozi nje. Anka je okamenela. Pokleknila je na prag, klicala, prosila. Nič. Vstala je, poljubila otroka pa rekla: «Pojdiva, otročiček moj.» Obrnila se je ter šla nazaj na kolodvor. Ni slišala več, kako so se vrata zopet odprla, kako je starec stopil iz veže in poklical: «Anka, kje si? Tak pridi no in ne delaj neumnosti. Anka!»

Anka se je odpeljala nazaj v mesto. Njene oči niso bile več zaupljive. Materinski ponos jim ni več dajal poleta. Potrošila je zadnje denarje. Dete je jokalo, pa ga ni imela v kaj previti. Lačna je bila pa zeblo jo je. Zvečer se je vrnila v mesto in vsa skesana šla proti porodišnici. Ali jo bodo sprejeli? Ali je ne bodo sprejeli?

Niso je sprejeli. — Stala je na ulici in izbegano gledala na rjava vrata. Zgoraj so bile majhne posteljice, plenice, prijazni zdravniki in vesele porodnice — spodaj pa pusto, mrzlo. Lačna je bila pa roke so jo bolele. Francek je močno zajokal. Kam zdaj, kako zdaj?

«V vodo skočim,» je polglasno vzdihnila Anka.

«Ti moj ljubi, zlati otrok,» je zašepetala in pogledala po ulici. Na ulici ni bilo živih duš. Položila je detece na prag porodišnice, pozvonila, stekla ter se skrila za vogalom. Kaj bo z njim? — Vrata so se odprla. Anka je slišala, kako so vrata zaškripala in se je stisnila. Čez čas so se vrata zopet zaprla. Anka je še nekoliko počakala, potlej pa prilezla iz svojega kota ter pogledala proti vratom. Tamkaj ni nič ležalo.

Oddehnila si je: Francek dobi zopet svojo posteljico, nekdo mu poda prsi in ga zavije v suhe plenice. Ali to ne bodo njene prsi, moj Bog, moj Bog — — — — — in je to življenje?

Multatuli:

Thygater

Thygater* je molzla krave svojega očeta, in molzla jih je tako, kakor je treba, kajti mleko, ki ga je prinašala domov ona, je dajalo več masla kakor mleko, ki so ga prinašali domov njeni bratje. Povedal ti bom, kako se je to moglo zgoditi, in zato, Fansi, dobro pazi, da si zapomniš... ako pojdeš tudi ti kdaj krave molst. Ali tega ti ne pripovedujem zato, da bi molzla krave tako kakor Thygater, marveč zato, da te opozorim na primer njenih bratov, ki so se naučili s slabšo molžo nečesa boljšega ali vsaj nečesa pametnejšega. Prej, kakor so mladi kmetje prišli na pašo, seveda še mnogo prej pred tem časom, so stale krave in čakale ob ograji, da se osvobode preobitega mleka, ki so ga pripravile prav za prav za svoje teličke. Ali ljudje so teličke pojedli, ker čutijo, da so za to namenjeni, in tako je v vimenih preveč mleka.

* Thygater (čitaj Tigater) je grška beseda in pomeni hčerko, a v sanskritu dekle, ki molze krave.

Kaj se godi medtem, ko čakajo krave s svojimi neumnimi obrazi v svojem ogorčenju? Dokler one tako stoje, potiska lažje mleko smetano, mast, maslo navzgor, in tako leži to najdalje od odprtine, skozi katero izhaja mleko. Kdor molze potrpežljivo vse do zadnje kaplje, prinaša domov mastno mleko. Kdor pa hiti — pušča maslo v vimenu. In glej, Thygater ni hitela, ali njeni bratje pa vsekakor. Kajti oni so trdili, da imajo pravico do nečesa drugega, kakor pa do molže krav svojega očeta. A ona na to pravico ni mislila.

«Moj oče me je naučil streljati s puščico in z lokom,» pravi eden izmed bratov. «Živeti morem od lova. Potovati hočem po svetu in delati za svoj lastni račun.»

«Mene je naučil oče loviti ribe,» pravi drugi brat. «Res bi bil neumen, ako bi vse življenje molzel za drugega.»

«Povedal mi je, kako se napravi čoln,» je vzkliknil tretji. «Odžagal bom drevo in use-

del se bom nanj, da me bo nosilo po vodi. Vedeti hočem, kaj je na drugi strani jezera.»

«Jaz pa se želim združiti in skupno stanovati s plavalasko Gino*,» je izjavil četrti, «da bom imel svoj lastni dom s Thygatero v hiši, da bom mogel molsti sam zase.»

Tako je imel vsak brat po eno željo, eno hrepenenje in eno znanje. In vsi so bili s svojimi nagnjenji tako zavzeti, da si niso privoščili niti malo časa za pošteno molžo, in krave so morale povsem žalostne obdržati smetano, ki tako ni koristila nikomur.

Ali Thygater je molzla vse do zadnje kapljice.

«Oče,» so zaklicali končno bratje, «mi gremo!»

«A kdo bo molzel krave?» je vprašal oče.

«Ej, Thygater!»

«Ali kaj bo, ako bo tudi njo prišla želja, da se vozi, da gre na lov, da ribari in da si ogleda svet? Kako bo potem, ako pride tudi njej na misel, da se združi s kakim temnol ali plavolasim moškim in da ima svojo lastno hišo in vse ono, kar je za to potrebno. Brez vas sem lahko, ali brez nje nikakor ne..., ker je mleko, ki ga prinaša domov, tako mastno.»

Po kratkem razmišljanju so odgovorili vsi bratje hkrati: «O č e, n e u č i j e n i č e s a r ! Potem ti bo pa zvesto molzla še naprej, do konca svojega življenja. Ne pokaži ji, kako se napenja tetiva in kako se meče puščica, kajti tedaj je ne bo prevzela želja za lovom. Ne dopusti ji spoznati lastnosti rib, ki goltajo ostre trnke, ako so pokriti s koščkom jegulje, kajti tedaj ne bo mislila na metanje trnkov in mrež. Ne uči je, kako je mogoče izdolbsti drevo in odpluti na njem na drugo stran jezera, ker tedaj pač ne bo nikdar hrepenela po oni drugi strani. In ne dovoli ji, da poizkusi, kako je mogoče ustvariti s kakim plavolasim ali temnolasim moškim dom in vse ono, kar spada poleg! Ne daj ji nikdar prilike, da bi vse to izvedela, in ona bo ostala, oče, pri tebi in mleko tvojih krav bo ostalo mastno. Medtem pa pojdemo mi, oče, vsak za svojo željo...»

Tako so govorili sinovi, ali oče, ki je bil zelo oprezen, je odgovoril:

«Dobro, sinovi, ali kdo more prepričati, da ona nekega dne ne izve vsega onega, česar se ni učila? Kako bo tedaj, ako bo opazila kakega hrošča ali metulja, ki se vozi na vejici, ki jo žene voda? Kaj bo tedaj, ako se izvlečena nit njenega prediva postavi na prejšnjo dolžino in ako se hitro nategne in slučajno vrže čolniček ali cevko njenih statev?»

Kako bo tedaj, ako bo opazovala na bregu potoka ribo, kako odpira usta za črvom, ki se zvija v vodi, ali ki ga ne bo zaradi napač-

no usmerjenega poželenja ujela, marveč bo čvrsto prišla za ostre konce zakrivljenega trnka? In končno, kaj bo tedaj, ako bo našla kako gnezdece, ki si ga gradijo v maju srake v deteljini?»

Sinovi so dolgo premišljali in končno rekli tole:

«To je ne bo ničesar naučilo, oče! Je preneumna, da bi črpala svoje težnje in hrepenenja iz znanja. Tudi mi bi ne izvedeli ničesar, ako bi nam ne pokazal ti.»

No, oče je odgovoril:

«Ne, ona ni neumna. Bojim se, da se bo ona naučila sama od sebe in iz sebe vsega onega, česar se vi niste mogli naučiti brez mene.» Sinovi so se zatem zopet zamislili, tokrat pa veliko globlje, nato so rekli:

«Oče, reci ji, da so znanje, razumevanje in hrepenenje grešna za ... dekle!»

Tokrat je bil pa ta zelo oprezní oče popolnoma miren in zadovoljen. Dovolil je svojim sinovom, da odidejo za ribarjenjem, lovom in da si svobodno ogledajo svet, kamor jih kliče srce...

Ali zato je prepovedal svoji hčerki vsako znanje, razumevanje in hrepenenje, in ona je v svoji nevednosti še naprej molzla krave svojega očeta do konca svojega življenja.

In tako je ostalo vse do današnjega dne.

Priredil C. K.

Dobra prijatelj.

* Gyné je tudi grška beseda (čitaj Ginee) in pomeni ženo.

ČOLNOM IZ MARIBORA V BEOGRAD POTOPIS.

Vsi skrčeni in stisnjeni smo kmalu zaprli oči in globoko dihanje tovarišev je tekmovalo z vetrom, ki je tulil in grozil, da nam odnese šator. Čoln se je zibal, Donava je šumela, po črnem nebu so švigali bliski. Toda to me ni dolgo motilo, kmalu sem tudi jaz splavala v deželo sanj...

Prebudilo me je grozno pokanje in rušenje. V prvem trenutku nisem vedela, kje sem. Kmalu sem se zavedla in poslušala. Veter je ponehal, bliski so še vedno razsvetljevali črno noč. Zopet in zopet se je začelo pokanje, grmenje, rušenje in pljuskanje. Strašni glasovi so bili to v tej burni noči! In takoj sem se spomnila, kaj utegne biti. Obala se je rušila in grmela v peneče in razburkane valove besne Donave. »Hvala ti, neznani Hrvat!« ...

Polnoč je bila, ko je naznanil moj mož, da je jasno. Hvala Bogu, dežja ni bilo in ga menda tudi ne bo. Iz za črnega oblaka se je zableščala majhna, majčkена zvezdica. »Alo, fantje, na pot!« Zehanje, pretegovanje.

«Kam?»

«Naprej, saj smo se zmenili, da odrinemo, ko zagledamo prvo zvezdo. Evo je!»

«Toda kam? Ali ne vidiš, kakšna je Donava? Saj je tema kakor v rogu!»

«Kaj za to! Donava je široka in globoka, tu se ni bati, da zadenemo ob vejo ali obsedimo na sipini.»

«Moj Bog! Poglej vendar! Donave ne poznamo. Ne gremo naprej, v tej noči ne!»

Res ni bil vabljen pogled na široko, razburkano reko, ki se je vila v črno temo.

«Milan! Veš, da te vedno ubogamo, toda noč je, naj ne gremo, Milan, strašno je!»

Veter je tulil in tresel šator, zvezdica na nebu je trepetala, v daljavi so švigali bliski... Vsi štirje so soglasno odpovedali pokorščino in izjavili, da rajši zapustijo čoln in ostanemo tam, kakor da plovejo v tej noči v to strašno, viharo negotovost. Tudi jaz sem bila za to, da ostanemo, in naš poveljnik se je moral vdati, ako ni hotel, da potuje sam dalje. Nesmiselno bi se bilo spuščati v nevarnost, in ostali smo.

Šla sem na obalo, da se izprehodim, kajti strašno so me bolele noge, ker smo bil tako skrčeni. Moj mož, ki je imel nočno službo, je naredil ognjišče in zakurila sva si. Drv ni bilo veliko. Z lučjo sem jih iskala in našla veje, ki jih je že prej Donava naplavila na breg. Zgradila sva si pri ognju nasip iz peska, ker nam je veter hotel raznesti žerjavico. Tako lepo se mi je delo vse! Ta tema, tuleči veter, upor, rušča se obala, ogenj, še celo komarji, ta strašna nadloga, me niso motili. Spomnila sem se na Ellen in John Cowlesa iz romana »Možje«, ki je nedavno izhajal v »Jutru«. Legla sem k ognju in kmalu zaspala...

Ne za dolgo. Ko se je začelo svetlikati, smo se izročili Donavi v naročje... Obala, kjer je bil prejšnji dan naš čoln, je bila porušena, manjkalo je je kar več

metrov. Velikanski kos, ki se je komaj še držal s koreninami, je visel nad vodo, zgoraj pa so zijale široke razpoke...

Pozabljena je bila burna in nemirna noč, zopet smo pili vodo iz Donave, peli in se smejali. Večkrat smo se kar med vožnjo osvežili v hladnih valovih in se veselo zibali, če je privozil mimo parnik, ki je Donavo razdražil. Povsod smo videli nastavljene trnke, na katerih so se premetavale uboge ribe. Prišel je ribič v čolnu in z neverjetno spretnostjo pobiral ribe in nastavljal nove vabe. Vsepovsod pa ravnina, nepregledna ravnina. Zagledali smo stolpe mnogih cerkva in jih občudovali, ko smo se vozili mimo Vukovara. Ves dan je bila vožnja enolična. Proti večeru pa se je začela obala na desnem bregu dvigati. »Hvala Bogu, Fruška gora se vidi!« Donava se je jezila, ko smo kuhali pri ribiških kočah večerjo. Ribiči so bili Nemci. »Sova« je dobil rib, jih nataknil na paličico in jih pekel. »Marko« pa se je izkazal z izvrstnimi palačinkami, ki so izginile, kakor bi pihnil, in že je brzel »Sokol« po donavi dalje...

Pri Šaringradu nam je prišel naproti čoln. Čakali so nas že ves dan. Čitali so namreč v časopisu o naši vožnji. Spremljali so nas nekaj časa, želeli srečno pot in lahko noč ter odpluli.

Bila je prekrasna noč. Iz šatora so se slišali zvoki kitare in »Dobar večer, ljubo dakle...« je odmevalo v tiho noč. To noč nisem imela službe. Spala sem sladko na kupčku sene v šatoru in le včasih sem slišala klice mornarjev, ki so se ogibali ladji ali kakemu vlačilcu...

Jutro nas je pozdravilo pod mostom v Novem Sadu, kjer smo se po dolgem času zopet oblekli v navadno obleko in izstopili, da si ogledamo mesto. V petrovaradinski trdnjavi smo dobili znanca, ki nam je razkazal mesto. Pripovedoval nam je o mnogih strašnih hodnikih v trdnjavi, ki vodijo celo pod Donavo. Nihče jih baje ne more natanko raziskati, ker se križajo na vse strani, da se vsakdo izgubi in ne najde več izhoda. Hoteli smo si ogledati tudi aerodrom, pa nam ni bilo dovoljeno.

Ko smo se odpravljali na nadaljnjo pot, so nas novinarji skoraj obkolili. Hoteli so nas slikati, pa smo jim prej ušli...

Zopet noč na Donavi. Prekrasna, tiha noč! Svetle zvezde so se lesketale na nebu kakor demanti. Tihota nas je obdajala, da smo sanjavo gledali na vodo, ki je bila tako široka, da sta se bregova komaj razločila. Zdramilo nas je ropotanje vlačilca, ki je vlekel za seboj kakih dvanajst natovorjenih ladij...

Okrog polnoči je naenkrat potegnil veter-košava. Donava se je začela peniti in šumeti. Meter visoki valovi so zibali naš čoln kakor papirnato ladjico in grozili, da ga prevržejo. Toda niso trepetala naša srca v strahu, niso se tresle noge od razburjenja — naš smeh in petje je izkušalo prevpiti šumenje razdražene Donave. Imela sem službo pri krmilu. Dalo mi je dokaj posla, da sem ga obračala, kajti veter je prihajal vedno močnejši, valovi besnejši. Močan sunek vetra mi je čoln zasukal popolnoma narobe. S težavo sem ga spravila zopet v smer navzdol. Prav tako se je potem godilo celo uro Bogdanu. Samo moj mož je imel srečo. Ko je on vodil krmilo, je bila Donava mirna kakor speče dete od 1. do 2. ure. Toda pozneje je zbesnela Donava na vso moč. Krmilo me je tako izmučilo, da sem pozneje pri veslu komaj brzdala trepalnice, ki so mi silile skupaj. Večkrat sem morala prav krepko in ježno potegniti za vesla, da sem se zavedla, kje sem... Prikazali sta se dve žareči luči. »Ladja, ladja! Vso moč v vesla! Na desno! Na desno!»

je kričal poveljnik. Veter nam je gnal čoln naravnost proti ladji. «Luč! Prižgi v šatoru svečo, da nas opazijo!» V tem trenutku je začela sirena piskati, pokazal se je signal v obliki sulice in velik žaromet je osvetlil naš čoln, da nam je kar vid jemalo. «Moj Bog, kakšen hrup! Sirena je piskala, stroji so ropotali, Donava je šumela, veter je tulil in glasovi poveljnika so izkušali vse to prevpiti. Veslali smo na vso moč. Ladja se je vedno bolj bližala in piskala. Odpreti smo morali šator, ker se je veter preveč upiral vanj. Nazadnje je odplula ladja navzgor, komaj smo se ji ognili... Kako hitro nam je minila ura, ker smo imeli vedno toliko opravila! Valovi so nas gnali mimo spečih vasi in mest pod Fruško goro. Pozdravljale so nas svetle lučice snivajočega mesta, ki so se videle z vode kakor migljajoče zvezdice, pa nismo hoteli pristati. Naprej, le naprej! Ob 3. uri zjutraj je ponehal veter. Oddahnili smo se in mirno opazovali pastirje, ki so gnali kopat cele črede prašičev, ki imajo dlako, podobno ovčji volni.

V daljavi smo zagledali celo vrsto visokih dimnikov. Pozdravljali smo Zemun...

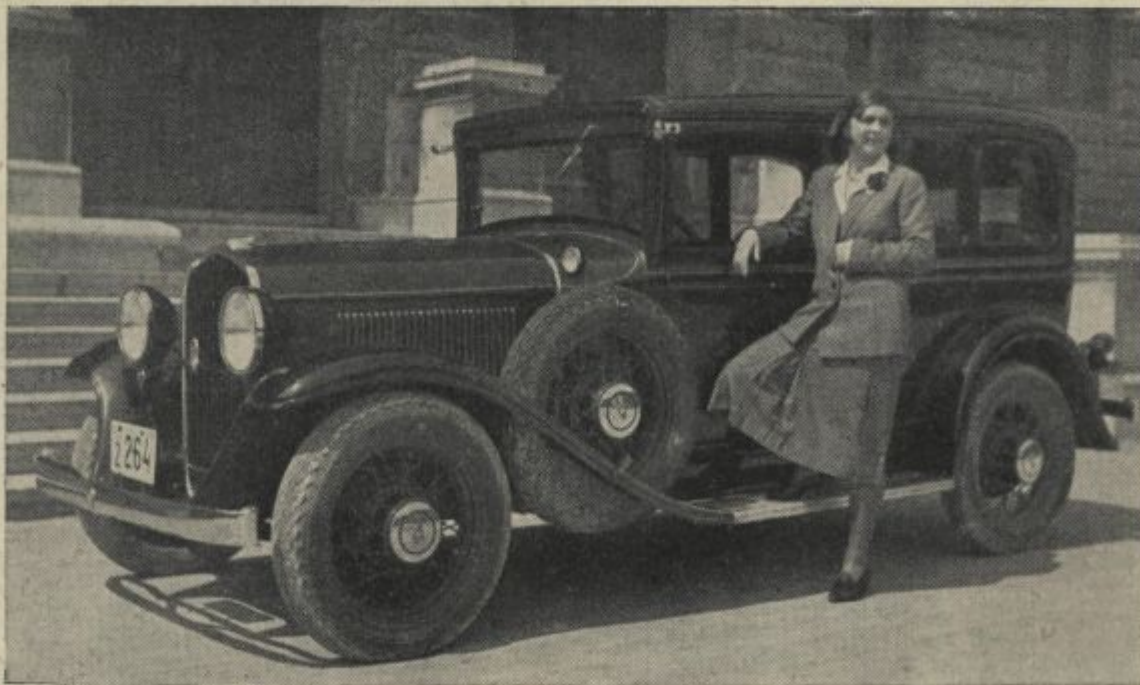
Sredi Donave je ležal majhen otok, ki nas ni nikakor pustil mimo. Tudi nam ni bilo prav, da bo že konec vožnje, zato smo pristali na precej močvirnem bregu otoka. Zarili smo se skoraj do kolen v blato, ko smo poskakali iz čolna. Določili smo, da ostanemo tam skoraj ves dan, da se naučimo indijanskega življenja, okopamo in uredimo svoje stvari. Zadnjikrat smo si zakurili in si skuhal kosilo. «Galej» je umival čoln z milom od znotraj in zunaj, «Sova» je pral v Donavi srajce in šator, drugi so nabirali drva, jaz, ki sem bila tudi «minister za notranje zadeve», sem kuhala. Vročina je bila vedno hujša. V obraz me je žgal ogenj, v hrbet solnce, zrak je bil pa tako toplel, da nam je skoraj sapo jemalo. Sence pa nikjer no-

bene. Zato so postali naši «Indijanci» tako razigrani, da so se kar valjali po vodi, se potapljali, lovili po otoku in se obmetavali z blatom. To vam je bilo smeha in kričanja! Največjo piko so imeli vsi na «Pinča». Tega so vedno podili v Donavo. Tam so ga potapljali, in ko jim je ušel na suho, ga vnovič obmetavali z blatom. Seveda jim ni ostal nič dolžan. Zdelo se mi je, da gledam igrajoče se tjuenje, tako so se podili in valjali po vodi. Nazadnje jim je Karel ušel v grmovje. Tiho so se plazili drugi za njim, da ga ujamejo. Kar se zasliši: «Kdor se me dotakne, zleti v zrak!» Prinesel je v naročju zarjavelo granato. Našel jo je v grmovju in jo komaj nesel, tako velika in težka je bila. Ležala je tam prav gotovo že deset let, ena izmed tistih, ki so brnele po zraku in rušile v razvaline Beograd in okolico. Padla je v blato in zato najbrž ni eksplodirala. Milan jo je odnesel v Donavo, kjer je izginila v valovih...

Žal nam je bilo, ko smo se morali obleči v navadne obleke. Treba je bilo odjadrati. Zadnjikrat smo odrinili od brega in odpluli dalje. Težko nam je bilo, ko nam je otok izginil izpred oči in so postajali dimniki v Zemunu vedno večji. Obleka nas je ovirala pri veslanju in najrajši bi bili ostali še na vodi. V Zemunu smo vozili mimo kopališča. «Maribor, stoj, stoj!» se je zaslišalo. Zašumeli so valovi, ko so planili kopalci v vodo in plavali proti nam. Plavači so nas obkolili in polno čolnov nas je nekaj časa spremljalo. Občudovali so nas in nam stiskali roke. Tudi oni so nas čakali ves dan. Več Slovencev je bilo med njimi...

Parnik za parnikom nam je prišel naproti. Vsi potniki so vzklikali in nas pozdravljali, mi smo pa žalostno gledali Donavo in krenili med mnogimi čolni in parniki v Savo, ki nas je privedla v pristanišče. S pošte pa je naznanil brzojav v Hoče: «Srečno dospeli v Beograd. Čolnarji.»

Gospa Ilta dr. Zeschkeva z novim modelom «De Soto Six» 1931 *

* Fotografijo je iz prijaznosti posodila tvrdka: Dolenc & Tönnies, generalno zastopstvo vozov «De Soto», Ljubljana, Dvořakova ulica 3.

Slavna filmska zvezda Marlene Dietrichova.

O lučih

Pravilna izbira luči in njena dobra namestitve nam stanovanje čudovito povzdigne. O tem se pri nas še ni dosti razpravljalo niti se ni na to obračalo tiste pozornosti, ki jo razsvetljava stanovanja po vsej pravici zasluži.

Čez dan so svetila le v okras sobi, vendar jih zato še ne smemo nameščati zgolj kot dekorativna sredstva. Namestiti jih moramo ugodno le glede na njih pravo nalogo, ker le tedaj nam lahko koristno služijo in povzdignejo naš dom. In če je kdo kriv, da stanovanje zvečer ni prijetno in domače, je dostikrat temu kriva nepravilna izbira in namestitev svetil. Pomisliti moramo namreč, da je vsako stanovanje namenjeno ljudem, in da moramo vsekakor računati z njimi, z vsemi njihovimi lastnostmi, običaji, neizrečenimi željami, hotenju po nečem udobnem, domačem, ki človeka opaja. V tem tiči tista skrivnost udobnega stanovanja, ki se more doseči le z občutenjem in ki ji daje luč še poseben čar v nastrojenju. Mislino si samo udoben kotiček v sobi, z zofo ob steni, mizico in nekaj fotelji. Nad njimi visi luč. Mehka ugodna svetloba se izgublja kraj foteljev v somrak in obžarja le kotiček sam; široki pobarvani svileni senčnik ji zabranjuje, da se ne razprši po vsej sobi. In v tem kotičku si mislimo, da sedimo in se razgovarjamo ali čitamo ali se vdajamo brez misli ugodju. Kako vse drugače se tako kramlja, čita, misli, ko človeka ne bode v oči premočna luč, ne moti okolica, ki je v somraku, in ugodno vpliva na razpoloženje barva svilenega senčnika. Priljubi se nam tak kotiček, pol življenja v sobi se odigrava tam. Postane nam drag in ljub in s tem ugoden in domač. Ali če si mislimo v jedilnici nad mizo tako luč, ki ustvarja res domač krog, ki tvori središče družabnosti in združuje vso družino v celoto. So to stvari, ki posegajo globlje v človekovo dušo in njeno nagnjenost do ugodja. In ne smemo prezreti tega fakta, če hočemo ustvariti človeku res — pravi dom.

Pri namestitvi luči pazimo predvsem, da je centralna glede na vsak prostor v sobi, kjer se človek zadržuje. Vsak kotiček, ki je opremljen s sedeži, naj ima svojo luč in naj tvori celoto zase, ne oziraje se na ostalo razdelitev sobe. Luči naj bodo po večini zasenčene, ker s tem vežejo svoj krog v celoto in v somraku dvigajo smisel in vrednost svetlobe. Tudi vplivajo pri tem prijetno na ugodno človekovo razpoloženje. Pri izbihi barve za senčnike moramo biti seveda previdni, ker lahko s tem vse nastrojenje pokvarimo. Ni vsaka barva za vse, pa bi s tem lahko dosegli ravno nasprotno, kakor smo želeli. Psihologija barve pa spada že pod posebno poglavje.

Pri namestitvi luči moramo torej paziti, da ne razmečemo brezsmiselno svetil po vsej sobi in s tem razpršimo vso svetlobo. V taki presvetli sobi pretiplje vsak pogled vse kote. Ne izprašujejo se zastoj kritiki stanovanjske kulture po dolgoletnih izkušnjah, ali bi ne bil bolj človeški centralni vir luči kakor brezsmiselne napeljave neukročenih svetlobnih mas. Ali ni morda pravo naziranje prejšnjih časov, da naj vlada zvečer v sobah zmernejša svetloba kakor se propagira danes? Moderno sobo v gladkih oblikah, ki je premočno razsvetljena, dojmimo in pregledamo na prvi mah. In ali je to tista prednost premočne razsvetljave prostora? Če le ne bo taka razsvetljava učinkovala v dolgočasje in končno v muko?

Kaj pa nam nudi današnja doba? Tehnika nam je dala nove žarnice, tako imenovane «sofitne ali cevne». So to podolgovate žarnice, ki jih kombinira moderna notranja arhitektura v čudovite oblike lestencev in posameznih svetil. Kar se vseh teh mogočih oblik tiče, so gotovo ti lestenci občudovanja vredni, saj se tako skladajo z ravnimi in jasnimi oblikami modernega pohištva. In vsak, ki si je sam v sebi na jasnem glede na moderno pojmovanje stanovanja, lahko seže z mirnim srcem po njih. Dosegel bo skrajno stvarnost v svojem stanovanju, ugodja pa pri tej razsvetljavi ne sme iskati, sicer bo razočaran.

Današnja doba si je napisala zlato geslo na svoj ščit: solnca in svetlobe v stanovanje. Po tem geslu se je ravnala tudi notranja arhitektura in zahtevala isto zvečer, ko ni niti solnca niti naravne svetlobe. Vprašanje je torej, če velja to geslo tudi za umetno luč. Počasi prihajajo do spoznanja, da to ni pravilno iz gotovih razlogov, ki celo kvarno vplivajo na človeka. Tako je predvsem dejstvo, da trpe oči zaradi močne umetne svetlobe, da nam postane soba, ki je premočno razsvetljena, dolgočasna in pusta, da motijo človeka preostre sence po stenah, da ustvarja premočna svetloba svečano razpoloženje, namesto da bi ustvarjala domačnost in ugodje. Tudi kar se stenske slikarije tiče, je treba pripomniti, da kriči v preostri umetni svetlobi, zlasti če je zbrana v nekoliko močnejših vzorcih, ki pri dnevnih svetlobi ugodno in mirno učinkujejo. Zato so tudi vsi do skrajnosti moderno držani prostori navadno poslikani v enem tonu, in to kar najsvetlejšo mogoče.

Arhitektura svetil se je razvijala vzporedno s pohištvo, ni pa pri tem pomislila, da vrši lahko pohištvo svojo nalogo v katerikoli obliki, dočim to za svetila ne velja, ker prihaja oblika v konflikt z namenom. Danes se že jasno kaže to spoznanje. Lestence, ki so bili prej sestavljeni le iz sofitnih cevnic žarnic, so začeli kombinirati s senčniki tako, da imamo v glavnem dve vrsti: zasenčene sofitne žarnice in kombinacijo prostih žarnic z zasenčenimi. S takimi lestenci vsekakor lahko reguliramo luč, kakršno pač potrebujemo. Za svečane prilike močnejšo, sicer mirnejšo ali celo medlo.

Kako in kakšna svetila bomo torej nameščali v našem stanovanju?

Ozirati se moramo torej na potrebo in domačnost stanovanja.

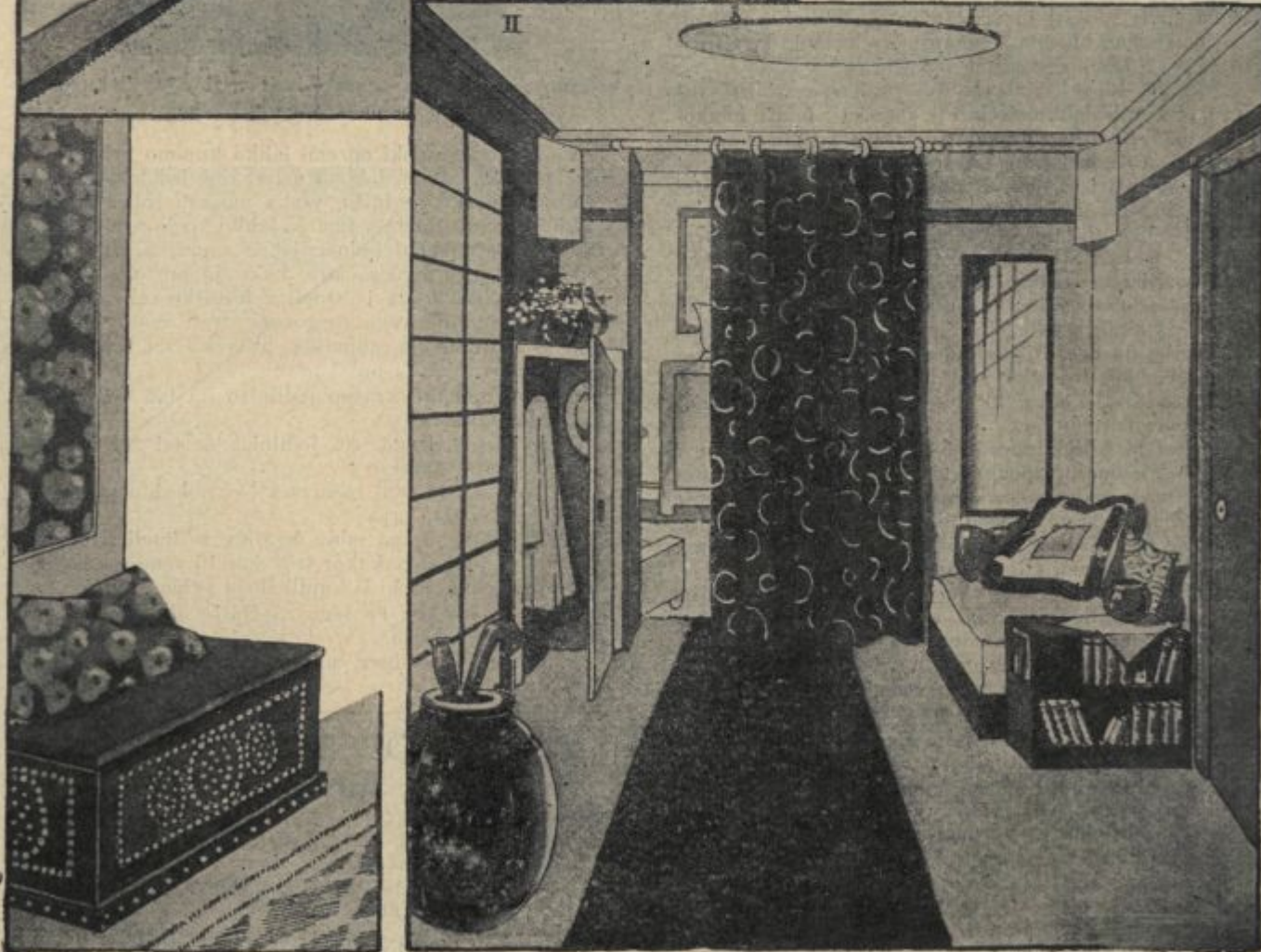
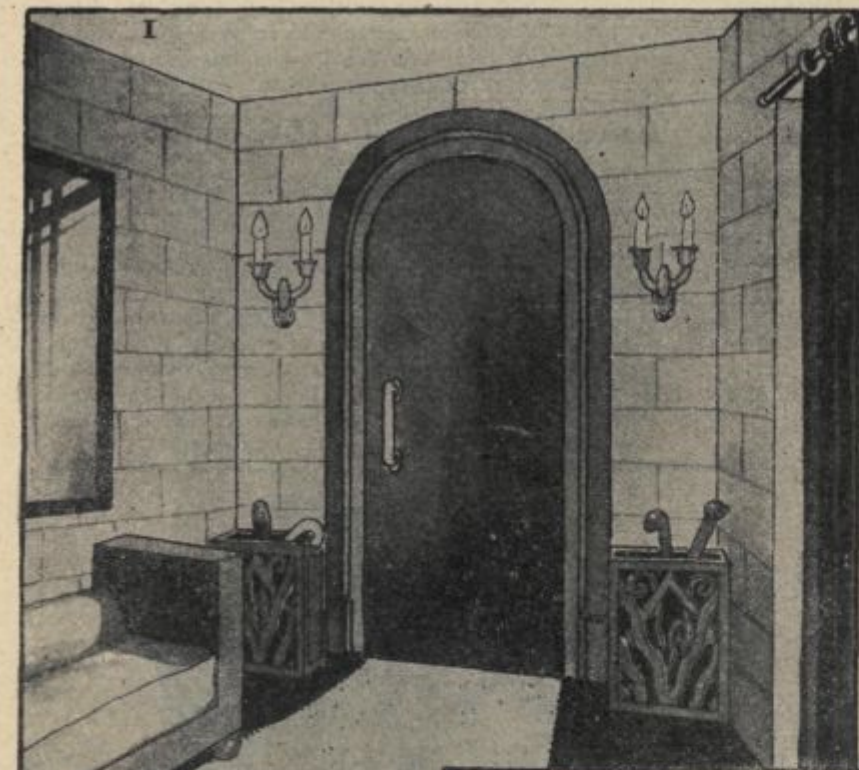
V jedilnici, oziroma dnevnici sobi bomo deli centralno luč nad mizo, kakor je bilo že rečeno. Nastane sedaj vprašanje, v kakšni višini naj namestimo lestene, ker ni to vseeno, pač na velikega pomena. Denimo, da sedi okoli mize večja družba povabljenih gostov. Če prihaja luč preveč z viška, meče nos senco čez usta, obrvi čez oči in brada čez oprsje. Da taka razsvetljava, ki naravnost spači obraze, ni dobra, je pač jasno. Potreba je iti z lučjo tako nizko, da so oči razsvetljene, ker s tem imamo vsaj resnični videz obraza pred seboj. Paziti pa moramo pri tem, da ne pridemo z lučjo prenizko, ker sicer nam luč zopet jemlje vid. Mnenja so tu različna. Nekateri trde, da je pač najugodnejše namestiti pri nizkem lestencu barvaste žarnice, da nam preostra svetloba ne jemlje vida. Da imajo taki lestenci, ki so za zdaj najnovejši, različne in povsem druge oblike glede na svojo nalogo, ni potreba še posebej omenjati. Nekateri imajo zgoraj pod stropom širok okvir (za velike in raztezne mize), s katerega se spuščajo posamezne luči zasenčene in z barvastimi žarnicami precej nizko nad mizo. Drugi zopet tvorijo okroglo obliko s skupnim velikim senčnikom, ki je enako nizko nad mizo. Nad njim so

Kakšno naj bo današnje stanovanje

Prednja soba, pa tudi če je majhna, mora biti prav tako skrbno urejena kakor jedilnica ali spalnica. Prinašamo sliki dveh prednjih sob. Na stranski manjši sliki se vidi del prednje sobe, v kateri stoji namesto divana lepo ohranjena stara skrinja, na kateri je velika blazina iz pisanega kretona.

Vrhnja slika nam kaže preprosto, toda okusno urejeno prednjo sobo, v kateri je majhen divan, stol in dve stojali za dežnike in palice. Vhod v spalnico je zastrt z zaveso iz težkega volnenega pliša.

Prednja soba na spodnji sliki je večja in tako urejena, da je lahko obenem tudi sprejemnica. V kotu je otomana, tik nje omarica za knjige, na drugi strani pa omara za obleko, na kateri je nizka vaza s cvetjem. Za dežnike in palice je velika lončena posoda v barvi preproge in zaves, ki deli prednjo sobo od spalnice.

nezasencene sofitne žarnice, ki jih lahko, potem ko so se gostje posedli, ugasimo, tako da razsvetljujejo omizje le spodnje. S tem prehaja vsa svečanost v nekako intimnejše in bolj domače razpoloženje.

Teh vrst svetil je nešteto in fines, ki jih lahko dosežemo z lučjo, pač ni mogoče popisati. Dovolj, da vsak spozna, da je luč v stanovanju v resnici eden najvažnejših in najučinkovitejših faktorjev poleg po-
hištva.

Posamezne koticke v jedilnici, oziroma v dnevni sobi, kjer radi posedamo v prostem času, opremimo z lučjo tako, kakor je že omenjeno.

V spalnici naj prevladuje mehka svetloba in pri iz-
beri barve za senčnike moramo prav tu biti posebno oprezní. Pred ogledalom pa namestimo lahko neza-
sencene in raznobarvne luči. Tu je potrebna svetloba. Potrebne pa so tudi barvne luči, ker ne učinkuje na
obraz zelena luč enako kakor oranžna. Da je to za

damo, ki je na primer povabljen kam na večerjo, kjer imajo zelenkasto luč, ugodno, da se prej doma vidi v
zrcalu pri tej luči — je gotovo. Ugodno je to tudi za
izbero barve večerne obleke. Je to sicer stvar, ki se
bo zdela marsikomu pretirana, je pa pri vsem tem
resnica, ki bo tudi pri nas kmalu postala potreba.

V prostorih, kjer ne živimo in kjer se mudimo le
mimogrede (prednja soba itd.), lahko volimo močnejšo
luč, in to motno, da je svetloba enakomerno razpršena
in ugodna.

V kuhinji imejmo vedno nezasenceno močno luč.
Tu je namreč umestno, da pregledamo na prvi mah vse
koticke, ker odločujejo tu drugi momenti kakor v
sobah. Razkošnejša, vendar praktičnejša je razsvet-
ljava v kuhinji, če jo na stropu porazdelimo tako,
da je nimamo nikoli v hrbtu, ker s tem ne zakrivamo
z lastno senco predmeta, ki imamo opravka z njim.
Vse žarnice v splošnem pa naj bodo motne.

Ivo Zor:

Ure

Ure so naše prijateljice.

One štejejo naše lepe trenutke, naše hude ure, one
štejejo sekunde našega življenja...

V črnih mukah leži na belih blazinah bolnik. Noč
je dolga, strašna. Pa tikfaka na steni ura, tiho, tajin-
stveno:

«Človek, potrpi! Vsak moj nihaj pomeni korak k
tvojemu okrevanju. Nobena stvar ne traja večno. No-
bena noč ni tako dolga, da bi zopet ne posijalo ljubo
solnce, vir radosti in življenja.» In bolnik zaspi ob
tajinstvenem, blagem šepetanju ure, zaspi, da si pri-
krajša svoje muke vsaj za nekaj časa.

Jetnika, ki je že davno bil prekaznovan za svoj
greh, v goli lahkomišelnosti začet, tolaži enako-
merno škripanje stolpne ure. Duša se mu trga od
radosti, ko udari zvon enkrat več: «Še dve leti, pet
mesecev in tri in dvajset dni. Potem bom lahko štel
samo že ure, minute in sekunde. In potem... Svo-
boda!» Ura tiktaka enakomerno, neizprosno, nepre-
stano. Koliko strahot preganja, koliko težav lajša,
koliko ljudem pomaža živeti!

Mlada, lepa deklica si oblači svilene nogavice. Na
psihi tiktaka njen kužek. Z levim očkom kaže minute,
z desnim pa ure. Oj, ti hudomušni kužek! Deklici se
mudi, čez pol ure pride vlak in z njim... on. In kužek
srčkano zavija očke in ji naznanja prihod tolikanj
zaželenega trenutka.

Mož dela, še tako močan in samostojen, potrebuje v
svojih globinah vzpodbude. Loteva se ga trudnost,
slaba volja ga napada, kako rad bi pustil delo in se
razvedril. Toda on ne sme biti truden niti slabe volje,
ne sme pustiti dela, se ne sme razvedriti. On je mož,
ki ima edini sveti cilj — uspeh...

Težki so trenutki samozatajevanja, in ura pred njim
na mizi mu jih lajša; tiho, komaj slišno, zato pa ne-
izprosno ponavlja svoj memento:

«Izgubljeni denar najdeš, nanovo si ga prislužiš.
Zapravljena ura pa se ne povrne nikdar več...!»

In mož vzleti, poln nove moči navzgor, navzgor.

V poslovnem življenju je ura naša dobrotljiva, pra-
vična gospodarica. Mi smo ji radi sužnji, ker nikoli
ne pozabi nagraditi tistega, kdor ji zvesto služi. Njeno
veličanstvo ura! Ona vlada vsem, ki si v poslovnem
življenju osvajajo lavorike...

Da, ure so naše najzvestejše prijateljice. Vse živ-
ljenje nas spremljajo kakor angel varih. Zato skoraj
ne dobimo stanovanja, kjer bi ne imeli ure. Indus-
trija nam daje danes ure že v tako poljubnih obli-
kah, da jih lahko namestimo prav v vsakem prostoru.

Najnovejši pojav v urarski industriji. Ljubki kužek,
modra sova in huda smrt.

K vsaki stanovanjski opremi lahko kupimo primerno
uro, za vsak kamn dobimo ustrezajoč izdelek, vsaka
jedilnica, vsaka spalnica, vsaka moževa soba, salon,
kuhinja in celo hodnik ima že lahko svojo uro, zakaj
izbere v tej panogi industrije ne zmanjka. In če v
lepem prostoru ni lepe ure, kako je pusto. Človek
dobi vtisk, kakor da je stopil v jetniško celico. Spo-
minjam se zanimivega razgovora dveh žena. Srečal
sem se z njima na stopnišču, prav ko sta zapuščali
neko stanovanje. Pa pravi prva:

«Si videla, kako krasno jedilnico imata? To pa ni
kar si bodi, kaj?»

«Hm,» pravi druga, «ta jedilnica se mi zdi kakor
gospod brez kravate.»

«Ti, veš, da je tudi meni ves čas nekaj manjkalo,
pa nisem vedela, kaj.»

«Ure ni bilo, draga moja, ure. Če so imeli trideset
tisoč za to jedilnico, kakor trdi ona, bi vendar zmogli
še dva tisočaka, da bi si kupili slogu primerno uro.»

«Vidiš ti, saj res. Pa sem...» Dalje nisem čul, ker
sta že zapustili vežo.

Da, stanovanje brez ure je kakor gospod brez
kravate.

MODERNA SVETILA IN SENČNIKE

ZASTORE, POSTELJNA PREGRINJALA,
PRTE, DEKORACIJSKE BLAZINE, PARA-
VANE ITD.

TOČNO V STILU VAŠE SOBNE OPREME
OSKRBI

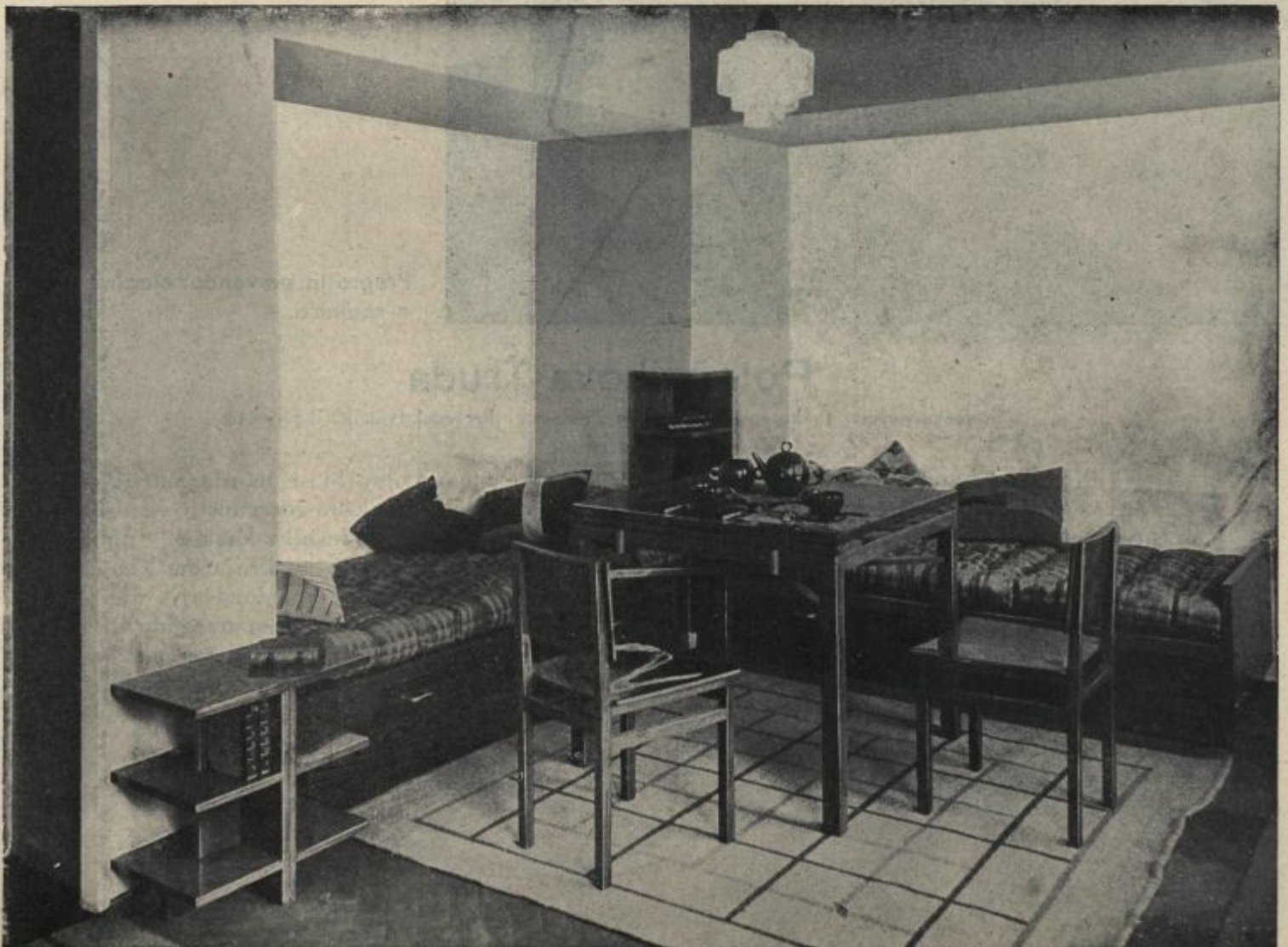
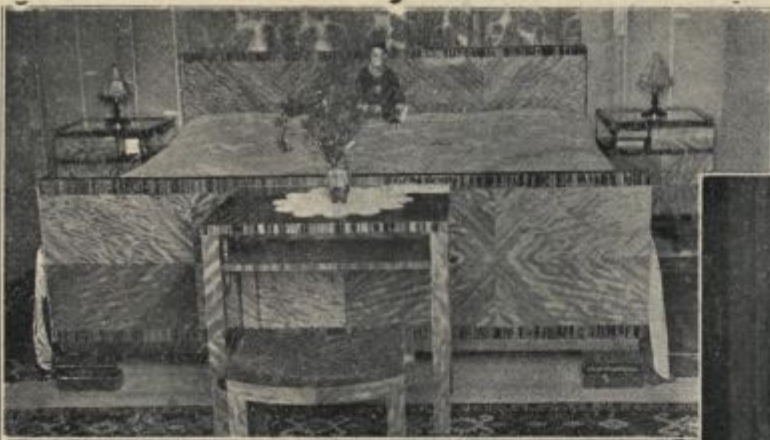
IRIS ATELJE ZA UMETNOSTNO OBRT
LJUBLJANA, GREGORČEVA UL. 11 (A)

Zgornje tri slike:

Odlična dela tvrdk A. Zalokar, mizarstvo,
št. Vid nad Ljubljano, in Karel Sitar,
tapetništvo, Ljubljana, Wolfova ulica.

Spodnja slika:

Kotiček v spalnici; delo Umetnoobrtne
šole v Pragi.

Preprosta, pa vendar elegantna
spalnica.

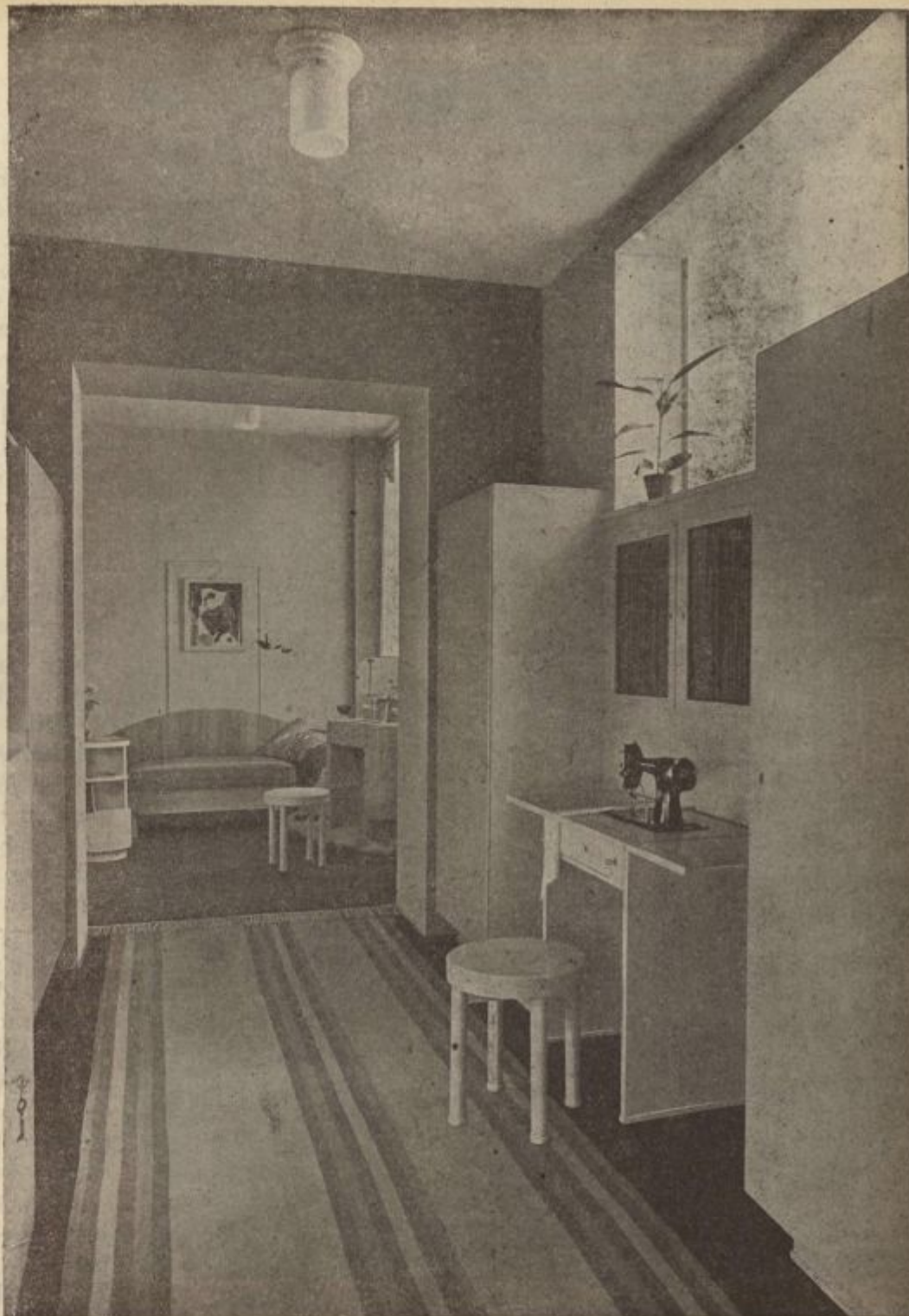
Potočnikova Truda

Koroška povest. Češko spisala Gabriela Preissova. Prevedel Ivan Podgornik.

(Nadaljevanje.)

«Vidite,» je odgovorila zopet samozavestno, «naj vam najprej povem, kako je bilo pri nas pred pet in dvajsetimi leti, kako je bilo tesno, skromno v duši takega slovenskega učitelja, da boste umeli moje nadaljnje besede, da boste videli, kaj je izpodjedalo Mirku srce v domačem gnezdu, ki bi bili morali iz njega izleteti vsi na duhu tako močni, kakor je bil on, in s takšno živo vero, kakršno sem imela

jaz. Danes ta dan bi se morda marsikomu smešno zdelo, s kakšno gorečnostjo smo si od vsega početka prizadevali z Mirkom, s pokojnim župnikom in s tistim krojačem Klančnikom, ki je le še dočakal današnjih dni, ali tega nihče v našem kraju ne more utajiti, da ni rožnodolski učitelj Mirko Kovač umel s še dvema drugovoma prebuditi ves svoj okraj k svitu lepše bodočnosti, in nihče naj ne misli

Del iste spalnice s priključeno
oblačilnico in delavnico.

tudi v tej nesreči, ki je dohitela koroške Slovence po tem plebiscitu, da to prizadevanje ni rodilo uspehov...

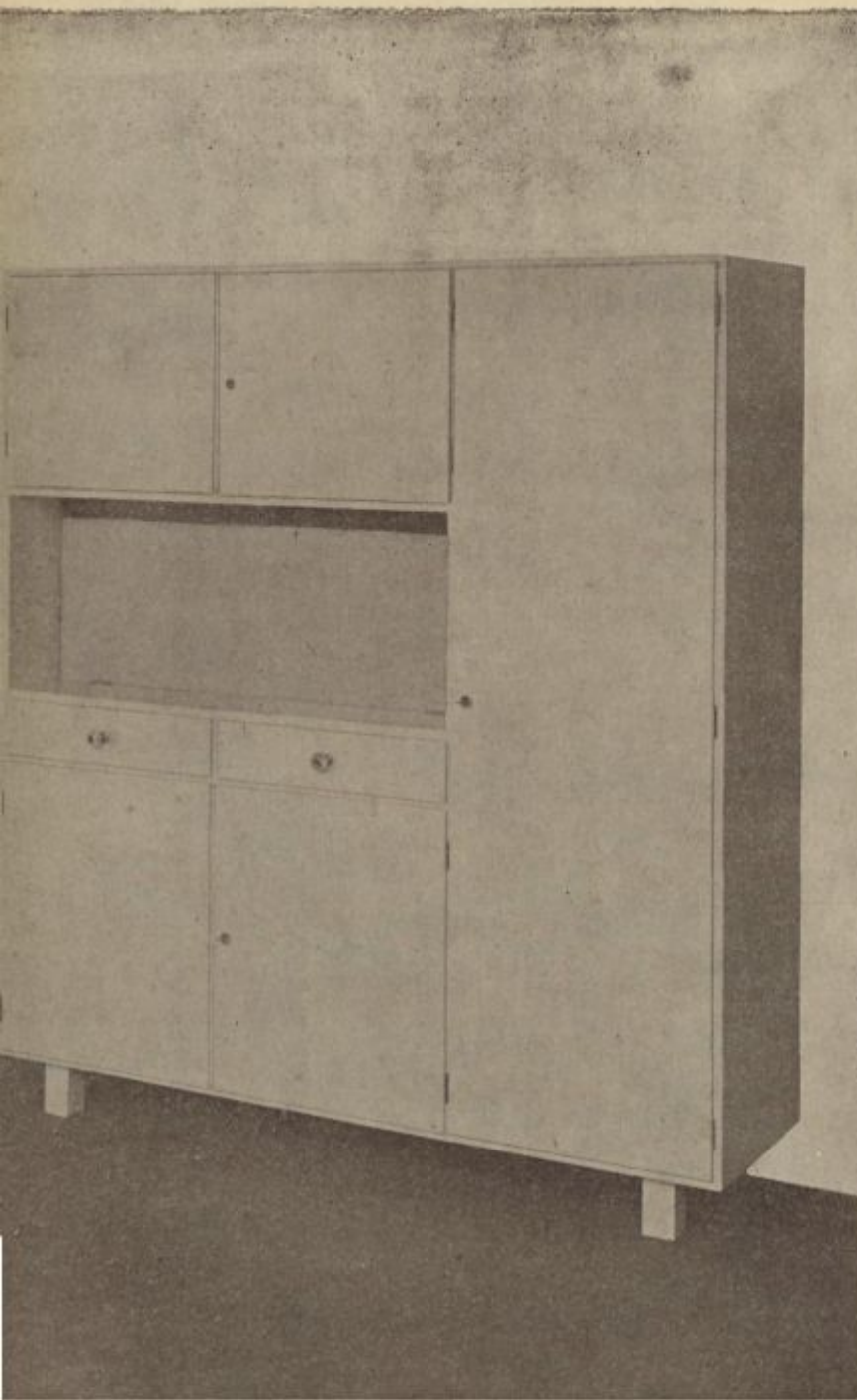
«Verjamem», sem ji pritrdila. «In prepričani bodite, da se bo čez dvajset let v teh naših zdaj onemelih krajih zopet razlegala zmagovita slovenska pesem...»

«Tudi moj mož je umiral v tej trdni veri,» je nadaljevala Truda z močnim glasom, «ali zdaj naj vam popišem še svojo usodo, da boste vedeli, od česa so mi osiveli lasje...

Ljubi Bog nama je dal samo ta dva otroka... Prva je bila Trudica, ki je že davno

srečno poročena s tistim, ki si ga je bila sama izbrala. Bil je to sicer samo sin kočarja, ki ji ga pa nismo branili, in ni se omožila slabo... Ona se ne zmeni veliko za druge ljudi, ali dobra je in prevržljiva. Lepo zbivata z možem, pa tudi z dedom in babico na posestvu in imata že troje ljubkih otrok, Mirka, Pavla in zopet Trudo. In ti mi tako oslajajo življenje, kakor da mi hočejo pokazati, da je še kdo, ki se raduje in smeje na svetu.

Najstarejši, Mirko, je dobil po Veliki noči oslovski kašelj, in zdravnik nam je venomer prigovarjal, naj bi šli z njim kam, da zrak iz-

ra za kuhinjsko
odo (zoprt).

premeni, nakar se bo hitro popravil. Tako sem se odločila, da pojdem jaz z njim. Po navadi rad zaspi, če mu pripovedujem pravljice, no-
coj sem mu morala zopet novo povedati. Po-
tem sem se pa spomnila, kako zelo je bilo
mojemu možu pri srcu blejsko jezero. Veste,
tudi midva sva tukaj preživela teden dni po
najini poroki, in prav danes sem se domislila,
da so tudi tedaj bili tukaj sami takšni lepi
večeri, kakršen je nocojšnji. Tudi tisti večer
so se tako lepo videli vrhovi Triglava, kakor
se vidijo nocoj. Stanujeva tukajle takoj nad
vami. Ko sem spravila dečka spat, me je za-
mikalo k jezeru, da se nekoliko naokrog raz-
gledam. Ali ste videli tam tiste narcise? Rasto
v ravni smeri prav tja do koroške strani...

Naj vam naprej povem: Na svojega dru-
gega otroka Mirka sem bila najbolj ponosna,
ne toliko zato, ker je bil meni podoben, am-
pak ker je bil nadarjen in zgovoren, in moj
mož se je že veselil, da bo študiral za dok-
torja in da bo vnet zavetnik naših ljudi...
Dali smo ga najprej na ljubljansko gimna-
zijo, ker je tam vsaj do četrte šole veljala
slovenščina, ko pa je moral na univerzo, je
oče po vsej sili hotel, da gre v Prago. Toda
Mirko je silil v Gradec, kamor sta se odprav-
ljala še dva druga njegova tovariša, in tudi
jaz sem to iz vsega srca zagovarjala, samo da
bi ne hodil tako daleč, pa tudi drugi so odsve-
tovali, češ da bo moral nazadnje tako ali tako
delati nemške izkušnje, ker bi drugače ne
mogel odpreti odvetniške pisarne na Koro-
škem.

S sinom sva dosegla svoj namen, toda bila
je to nesreča za nas vse. Mladenič se je takoj
prvo leto v Gradcu zagledal v neko Nemko,
ki ji je bilo ime Flora, in je najbrž samo

I. DOGAN LJUBLJANA
DUNAJSKA C. ŠT. 17
STROJNO MIZARSTVO — ZALOGA POHIŠTVA
IN TAPETNIŠKIH IZDELKOV
Ustanovljeno 1872 Telefon 3261

zaradi nje izmoledoval, da je še eno leto ostal v Gradcu, češ da bo napravil pri znanih profesorjih laže prvo državno izkušnjo.

Potem pa je postal oče že nestrpen in je odločil: 'Zdaj je pa konec z nemškimi šolami, v Prago pojdeš! Tam med našimi severnimi brati, ki so nam vsem svetel vzor, se naš slovenski človek šele prav izpopolni. In zdi se mi, da bi bilo tudi tebi takšne izpodbude treba. Bojim se, da se ti je že začela malo hrbtenica mehčati, in, kakor je Bog nad nami, rajši vidim, da nimam nobenega sina, kakor da te vzgojim za slabiča.'

Ali naš sin, bilo mu je takrat dva in dvajset let, je bil, kar je bila velika škoda zanj, trmast, pa tudi od tujine že nekoliko naglodan. Lahkomiselno je zmajal z rameni: 'Kaj naj delam v Pragi, ki o njej neprestano sanjate, sami pa tega mesta niti ne poznate, razen morda s kakšnega sokolskega zleta', se je začel usajati. 'Češkega ne znam, predavanja bi bila zame izgubljena, ne maram se spuščati v takšne jalove, panslavistične sfere.'

'Dovolj si nadarjen, naučiš se lahko češčine v treh mesecih', mu je oponašal moj mož. Vidite, on sam se je bil naučil dobro češkega jezika, in sicer iz samih knjig. Ampak takrat je že prišel takšen nesrečen trenutek v našo hišo, da se ta pogovor ni srečno končal.

'Mene Praga prav čisto nič ne zanima', je odmahnil Mirko z roko v svoji nadutosti. 'Če že moram na vsak način menjati univerzo, pojdem že rajši na Dunaj. Tam je najslavnejša univerza, ki se z njo praška ne more primerjati...'

'Ti pojdeš tja, kamor te jaz pošljem', se je razvnel oče. 'Nečem, da bi postal iz tebe pod vplivom okolice omahljivec ali pa navsezadnje še renegat, kakor je postal sebi v sramoto mladi Pahernik.'

'Kaj vam mar Pahernik!' je branil Mirko svojega starejšega tovariša, tudi pravnika, sina gostilničarja v Lipljem, ki ni izpregovoril z našim sinom nikdar drugače ko nemško in se je ščeperil nalašč vedno z modrižem na prsih, 'to je pameten človek, ki mi bolj ugaja kakor tisti vaš krojač Klančnik, ki nosi rdečo srajco in s svojim vzbočenim hrbtom vadi Sokole, brenka na citre ali pa prepeva s solzavimi očmi: «Bodi zdrava, domovina» in «Hej Slovani!» Mene ne morejo navdušiti take

Omara za kuhinjsko posodo (odprta).

omledne in neokusne reči, jaz sem človek širšega svetovnega naziranja. Jaz vem, da žive na desno in levo, za katerokoli mejo, tudi ljudje in da so vsi ti moji bližnji, jaz pljunem na vsak narodni šovinizem, jaz hočem biti najprej človek!'

«Šovinizem?» je ponovil za njim moj mož ves obupan, «ali si že tako zaslepljen, da ne vidiš, kaj delajo z nami, da so ti tvoji mogotci večno nenasitni, da nas hočejo zasujnjiti? Da se kot majhen narod ne damo upogniti in treščiti na gnoj, imenuješ ti šovinizem? Mi nečemo ugrabiti ne Nemcem ne Italijanom niti ene duše, mi hočemo čuvati samo tisto, kar smo podedovali po dedih in pradedih, in vsakdo ima pravico, da svoje poveljuje.» (Nadaljevanje prihodnjič.)

Moderna
oprema
stanovanj

Izdelek tvrdke

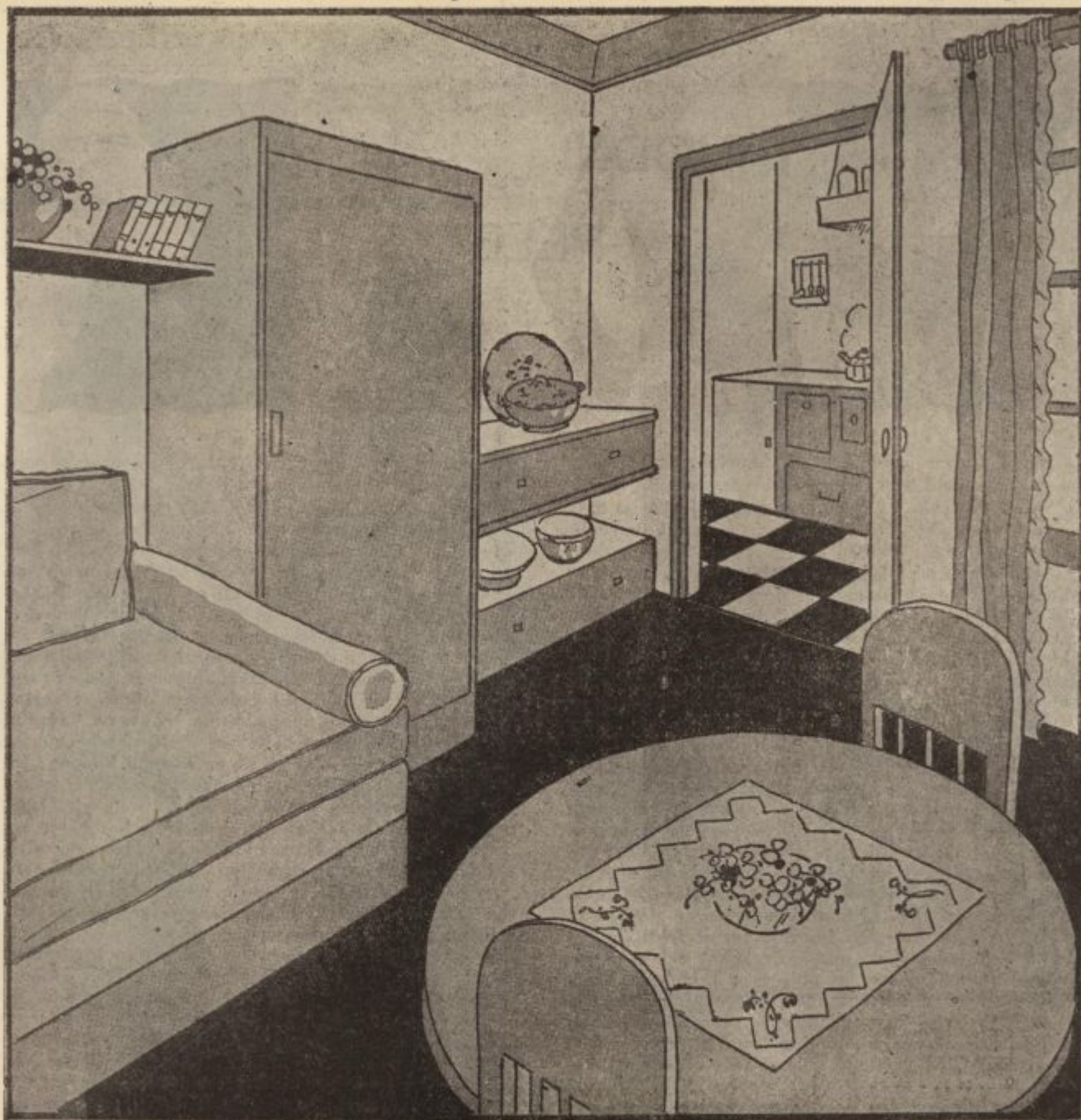
R M A N & A R H A R

ŠT. VID NAD LJUBLJANO

ve izmed dve
o slik novega
buma o notra-
* opremi sta-
ovanja. Album
naroča proti
naprejšnjemu
ačilu 40 Din
pri tvrdki
man & Arhar
v Št. Vidu

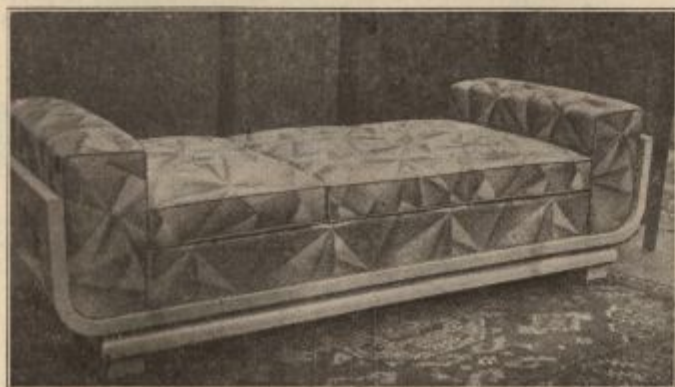
Praktično urejena soba in kuhinja

Moderna sobna arhitektura je tako praktična, da se lahko prav prijetno uredi tudi majhno stanovanje, obstoječe samo iz kuhinje in sobe. Prinašamo sliko takega stanovanja. V sobi se uredi spalnica, jedilnica in salon, v kuhinji pa kuhinja in kopalnica. Namesto postelje je široka otomana, ki se zvečer raztegne v posteljo. Posteljnina je čez dan spravljena v spodnjem predalu otomane. Na vsaki strani otomane je po ena visoka omara, v kotu pa majhna omarica, ki služi za bife.

Nad otomano je polica za knjige. Sredi sobe se uredi jedilnica. Posebno pripravna je moderna zložljiva miza, ki se, kadar je treba, raztegne, potem pa zopet zloži, da ne zavzema preveč prostora.

V kuhinji se s špansko steno oddeli kopalnica, kjer stoji kopalna kad, na steno pa obesi toaletna omarica z zrcalom. V kuhinjo se postavi, kolikor pač dopušča prostor, potrebna kuhinjska oprema.

Lep divan iz delavnice g. Avgusta Kobilice, tapetnika v Ljubljani.

Izdelek mizarske tvrdke Lancoš in tapetnika Sitarja.

MODNI

PÊLE

MÊLE

Blago. Z vsem nas prijetno preseneča spomladanska moda: z modeli, barvami, vzorci blaga, slamniki, čevlji.

Skoraj bi lahko rekli, da zavzema med blagom najuglednejše mesto karirano blago v raznih barvnih kombinacijah. Za plašče, kostume in komplete se dobi volneno karirano blago, za obleke pa karirana svila. Karirano blago je treba zelo oprezno izbirati. Paziti je treba zlasti na velikost kvadratov in na barvno sestavo. Kostum ali plašč iz kariranega blaga z velikimi, izrazitimi kvadrati je zelo aparten, toda primeren je samo za vitke postave. Vedno eleganten vzorec, ki se ga človek ne naveliča tako hitro, je vzorec v dveh skladnih barvah, na primer v črno-beli, rdeč-kasto-rjavi, sivo-črni, rjavo-zeleni, modro-zeleni.

Ena izmed najbolj posrečenih pomladnih kombinacij je kombinacija karirane obleke in enobarvnega jopiča, na primer: obleka iz sivo-črnega volnenega blaga, jopič iz sivga sukna. Zraven se lepo poda preprosto angleški klobuk ali pa slamnik s širšimi krajevci.

Drugo vzorčasto modno blago za obleke in kostume je diagonal. Značilno za obleke iz tega blaga je to, da so posamezni deli krojeni izmenoma po dolžini in širini blaga, s čimer se dosežejo razni efekti. Za pomladne in sploh lahke plašče je kakor nalašč diagonalno črtani flamengo, za obleke pa krepdešin, krepzoržet ali svileni muselin, tudi z diagonalnim vzorcem.

Zelo prijazno je pomladansko blago s pikčastim vzorcem, in sicer z drobnimi pičicami na temni osnovi ali pa z večjimi temnimi pikami na svetli osnovi.

Popolnoma novo za letošnjo pomlad pa je blago, ki ima namesto tkanega ali tiskanega vzorca vezen vzorec po načinu švicarskega in angleškega vezenja. To blago je primerno za letne obleke in pomladanske komplete. Najfinejša vrsta je organdi, ki ima navadno velike cvetne motive, vezene z barvastjo svilo v luknjičastem vezenju. Ta vrsta blaga je pa namenjena za letne večerne obleke.

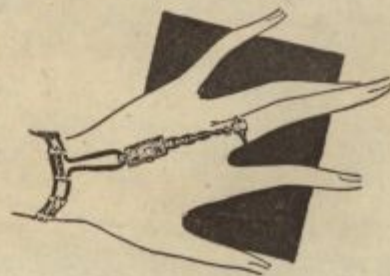
Barve. Črna, rjava in modra v raznih kombinacijah ostanejo tudi za letošnjo pomlad v modi. Pridružujejo se jim svetla rumeno-zelena, barva mladih listov, jagodno-rdeča, za letne obleke in komplete svetlo-modra, za sportne plašče in obleke pa siva. Vse te barve se kombinirajo s črno. Rumena, kombinirana s črno, bo nadomestila zeleno, kombinirano s črno, ki je prevladovala pozimi. Pri kariranem in črtastem blagu se kombinira temnomodra osnova z rumenim, zelenim ali rdečim vzorcem, bela osnova z rumenim in rdečim vzorcem. Posebno elegantna je kombinacija v dveh barvah: temna osnova in svetel vzorec.

Kroj. Na pomladanskih oblekah, plaščih in kostumih se vidi le malo zvončastih oblik, zato pa tem več gub in plisiranja. Plisiranje je zopet velika moda. Plisirajo se cela krila ali pa samo stranski deli. Naj-

več pa se uporabljajo plisirani volani; ozki se našijejo kot obroba ob vratnem izrezku, na rokavih, na jopičih in krilih, široki pa v obliki tunike na oblekah. Jopiči niso več gladki, podobni kazakom, temveč so krojeni po životu, vsled česar se zdi život krajši. Pas se nosi še vedno v pasu. Novost so široki pasovi iz enakega usnja kakor čevlji ali pa vsaj enake barve kakor čevlji. Pa tudi široki pasovi iz blaga ali pa dekorativni pasovi iz lesenih ali steklenih biserov se nosijo na volnenih in svilenih pomladanskih oblekah. Vsi kostumi, plašči in obleke iz volnenega blaga imajo velike ovratnike in široke, do pasu odprte reverje. Popoldanske obleke imajo kratke rokave, h katerim se nosijo dolge rokavice. Rokavi plaščev in kostumov so ali ozki napol dolgi ali pa so krojeni kimono. Že dolgo ni bilo na izbiri toliko modnih zamislov za rokave kakor letos. Obleka je lahko preprosta, toda rokavi ne smejo biti gladki. Pri dvojnih rokavih so vrhnji kratki in iz enakega blaga kakor obleka, spodnji, od komolca navzdol razširjeni, pa iz svile, čipk ali madeire. Zapestniki se nosijo visoki, včasih do komolca tudi okrašeni s plisiranjem, volani in ažurjem.

Bluza. Le k sportnemu kostumu se nosi gladka angleška bluza iz enobarvnega krepdešina ali črtaste pralne svile in cefirja. Barva črt mora biti v skladu z barvo kostuma. H promenadnim kostumom pa se nosijo bluze iz belega batista, iz bele ali svetlobarvne svile, okrašene z bogatimi žaboji in plastroni, polnimi plisiranja, čipk, ažurja in gumbov. Bluze iz belega batista pa imajo največ velike ovratnike iz švicarskega vezenja (madeira). Namesto bluze se nosi h kostumu tudi svetel telovnik brez rokavov.

Klobuki. Še vedno se največ nosijo priležni «toki» brez krajevcev, sešiti iz različnih slamnatih tres ali trakov ali pa kombinirani iz slame in svile ter okrašeni z raznimi zaponkami in petljami. Ker se je pa ta moda hitro razširila in traja že precej časa, je bo gotovo kmalu konec, in namesto tokov pridejo slamniki z ozkimi ali širšimi, skoraj ravnimi krajevci, okrašenimi z angleško petljo. Zelo dobrodošli pa so bareti iz slamnatih tres, ki nadomeščajo prave klobučinaste barete. H kostumu ali plašču iz temnomodre, temnorjave ali črne slame, k lahki obleki pa iz svetle slame ali svilenega «frote», nadomestilo za toplo ženilijo.

ZA POMLAD IN POLETJE

Popoldanski komplet. Bluza je iz zelenega krepdešina, krilo pa iz zelenega svilenega žameta. Na tako bluzo se lepo poda bel ovratnik, stekleni gumbi in pas iz jelenje kože. Kostum iz zelenega svilenega žameta. Jopič z gladko fazono ima na predniku pod žepom vstajljene tri globoke, nezalikane gube.

Obleka iz pralne soile, pošita z drobno barvasto orvico ali olupševalnim obodom. Telovnik je iz soile ali pa flanele.

Beli zobje

olepšajo vsak obraz. Često že zadostuje samo enkratno čiščenje z prijetno osvežujočo Chlorodont-pasto, da se doseže lep sijaj slonovine. Poskusite najprej z malo tubo za Din 8.— Velika tuba Din 13.— Dobiva se povsod.

KADAR JE SLABO VREME...

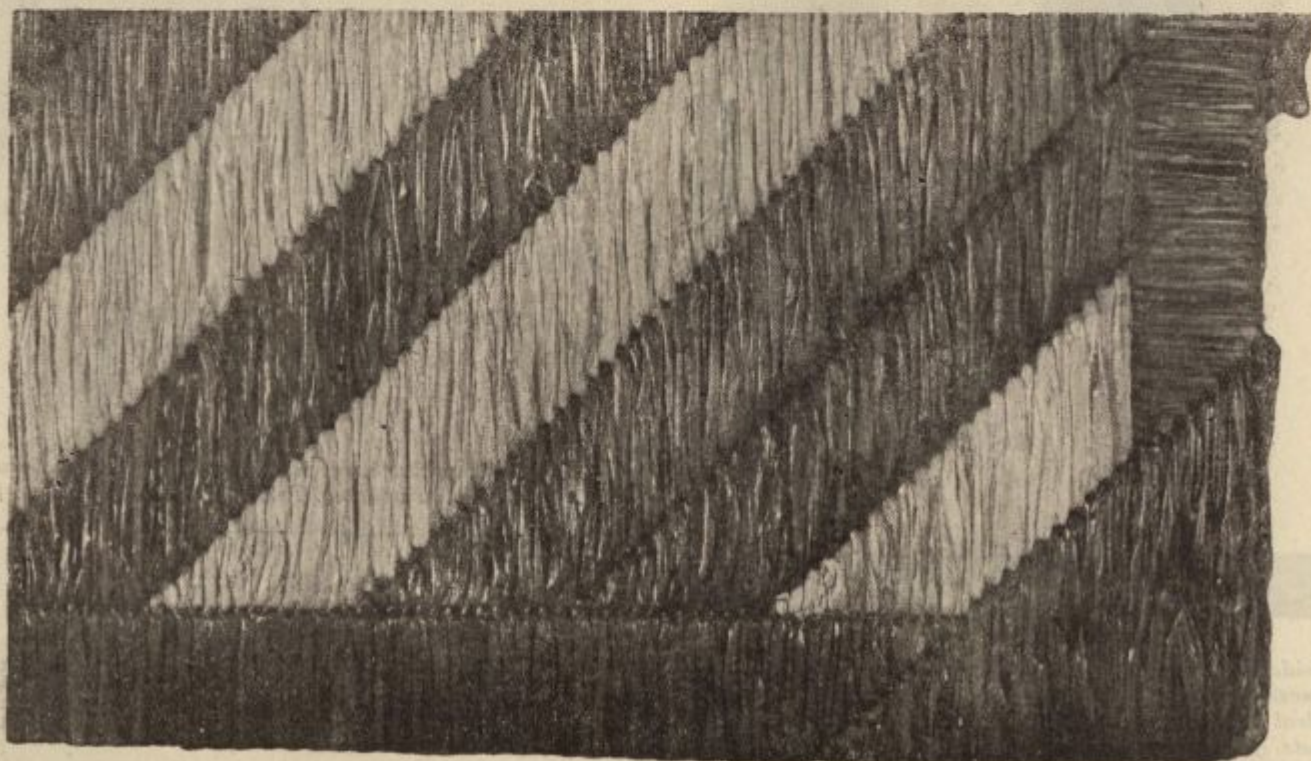
Plašč «raglan» iz impregniranega krepdežina. Široka vzorkovana vezanka in baret sta sešita iz široke, na roko tkane volnene trese. K takemu plašču se podajo sportne rokavice iz debele jelenje kože.

Promenadni plašč iz temnomodrega volnenega krepa z modnimi dvojnimi rokavi. Do bokov je plašč priležen, spodaj pa zvončasto razširjen.

Kostum iz modnega diagonalala. Posebnost je ovratnik v obliki kepa, ki se visoko zapenja. Krilo je zvončasto.

TORBICA ZA VAS

Prinašamo sliko torbice, izšite na juti z barvasto rafijo. Torbica mora biti v barvnem skladu z obleko, zato si mora vsaka izbrati rafijo v barvah, ki harmonirajo z barvo obleke ali pa z barvo klobuka. Naša torbica je izšita z rdečo, kostanjastorjavo, črno rafijo in z rafijo v naravni barvi.

večani del torbice.

ČE GRESTE NA PLES

Plesna obleka iz valansijskih čipk. Pellja v pasu je iz svilene žameta iste barve kakor čipke.

Plesna obleka, kombinirana iz črnih čipk in črnega krepasatena. Plastron je iz svilene žameta iste barve kakor čipke. K tej obleki spada tudi žaket iz čipk z veliko svileno cvetko na reverju.

Desna slika zgoraj:

Večerna obleka iz črnega krepasatena z nenavadno izrezo na hrbtu. V pasu zelen cvet iz žameta.

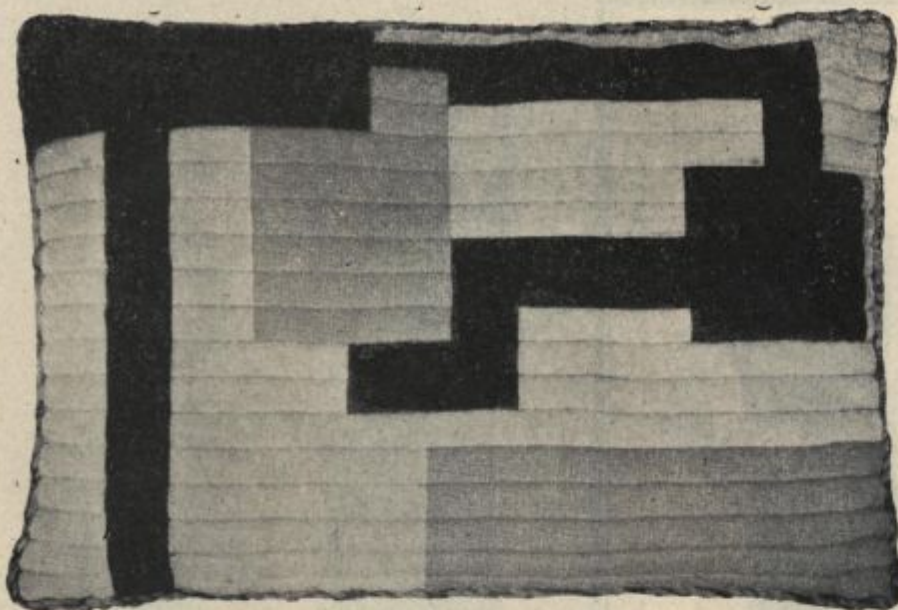
Elegantna večerna obleka iz krepasatena. Globoki dekolte na rami drži trak iz novejega perja.

Desna slika spodaj:

Večerna obleka iz modnega črnega krepasatena z veliko pelljo iz atlasa v pasu.

Večerna obleka iz črnega krepasatena z bolerom iz hermelina. Oblekica za mlade plesalke iz belih bruseljskih čipk z vratnim izrezkom à la cesarica Eugeniya, ki pušča proste rame. Na vsakem volanu je šopek umetnih cvetk iz svile v barvi čipk.

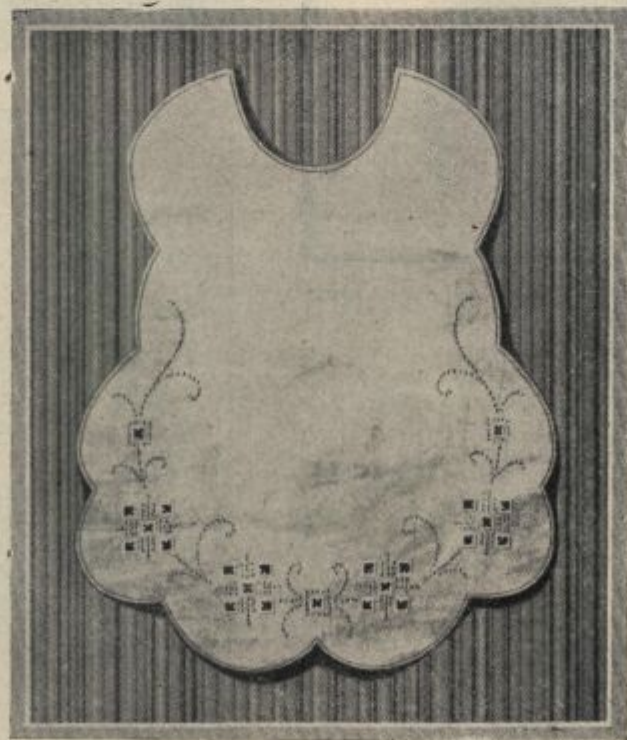
VZOREC ZA LEPO BLAZINO

Blazina z modernim vzoreem, izšita z oranžno, rjavo, črno in temnomodro volno. Podložena je z oranžnim atlasom, ob robih pa obrobljena s svilenim vrstico v barvi starega zlata. Blazina je velika 56×56 cm.

ZA VAŠO HČERKO

Slinček iz belega platna, okrašen z belo vezenino. Oblekica in predpasnik iz belega ali barvastega platna, okrašena s preprosto barvasto vezenino. Motiv, ki je narisani v naravni velikosti in je izšit z modro, rumeno in jagodnordečo biserno prejšico, se lahko sestavi v borduro ali pa se izšije v pravih presledkih po vsej oblekici ali predpasniku.

VSE TO LAHKO SAMI NAPRAVITE

Kombinacija oblekice in spodnjic, sešita iz enobarnega platna, okrašena z obzankano progo.

Praznična oblekica brez rokavčkov, sešita iz svetlomodrega batista.

Srajčka in spodnjice iz šifona.

Kombinacija srajčke in spodnjic, okrašena z zankanjem.

Torbica za žepne robce, okrašena s preprostim vezenjem.

Letna oblekica iz pralnega blaga. Životek je okrašen z motivi, ki so izšli z barvasto prejšico. Robovi so obšiti z zračnim vodom.

Oblekica za pestovanje iz belega pikeja.

Dve prav lepi praznični oblekici za majhne punčke.

Otroška oblekica brez rokavov, sešita iz belega batista s svetlomodrimi pikami.

Oblekica iz svetlega enobarnega delena, pošita s svileno vrvico.

Domača oblekica za petletno punčko.

Bluza s kratkimi rokavi in oblekica brez rokavov za triletnega fantka.

Oblekica za igranje, sešita iz ce-firja ali močnega platna.

Spalna oblekica iz barvaste flanele, okrašena z ozkim olupševalnim trakom.

Dva lepa motiva, ki se lahko uporabita za okrasitev otroške jutrnje jopice.

Gospodinjstvo

D. P.:

Kako postrežem svojim gostom

(Nadaljevanje.)

Proračun. Izbera jedil in pijač.

Za gostiteljico je najbolj mučno, če pri kosilu ali večerji zmanjka kakšne jedi. Zato je vsekakor potrebno, da pripravimo vsake jedi rajši preveč kakor premalo.

V naslednji tabeli navajamo potrebno količino nekaterih jedil. Če so povabljeni samo moški, moramo seveda vzeti nekoliko več kakor kaže tabela, če je pa med povabljenimi precej žensk in otrok, lahko pripravimo nekoliko manj.

Čokolada: $\frac{1}{4}$ kg za 10 skodelic.

Divjačina: zajec kot glavna jed za 4 do 5 oseb, kot postranska jed za 5 do 7 oseb; srnji hrbet za 10 do 12 oseb; srnje stegno za 10 do 12 oseb; srnje zarebrnice 3 do 4 za 2 osebi; jelenje stegno za 8 do 9 oseb, če je glavna jed, sicer za 15 do 16 oseb.

Juhe: po $\frac{1}{4}$ l na osebo; zakuha na juho (zdrob, kaša, riž, ječmenček) po 1 žlico na osebo.

Kava: 4 dkg na skodelico.

Kaviar: pol kg za 12 do 15 oseb.

Meso, ki ga serviramo k zelenjavi: za 12 oseb vzamemo na pr.: k svežemu stročjemu fižolu 4 bela jetra (prižljece), h karfijoli 750 gr pečenic in 750 gr sesekljanega mesa. H grahu po 2 koštrunovi bržoli na osebo; telečje ali svinjske zarebrnice po ena na osebo.

Obloženi kruhki in druge slične predjedi: 2 do 3 kosi na osebo.

Omake k mesu: pol litra za 4 osebe.

Ostrige: po 5 na osebo.

Pečenke, in sicer goveja, telečja, koštrunova, svinjska: s kostmi vred po 375 gr na osebo, če je pečenka glavna jed. Sicer pa računamo: 1 cela, srednjevelika goveja pljučna pečenka: za 10 do 15 oseb; 1 cel, srednjevelik roastbeef: za 25 oseb; 1 srednjevelik jezik: kot glavna jed za 5 do 6 oseb, kot postranska jed za 6 do 8 oseb; 1 telečja glava: samo kot vmesna jed za 10 do 12 oseb; 1 telečji hrbet: za 12 oseb; 1 telečje stegno: za 12 do 15 oseb; 1 koštrunov hrbet: za 10 do 12 oseb; 1 koštrunovo stegno: za 8 oseb; 1 srednjevelik svinjski hrbet: za 15 do 18 oseb; 1 srednjeveliko svinjsko stegno: za 15 oseb; 1 gnjat: za 20 oseb; 1 srednjevelik odojček (mlad prašiček): za 12 oseb.

Perutnina: srednjevelika raca je za 3 do 4 osebe; srednjevelik fazan, pečen za 5 oseb, kot ragu za 6 do 8 oseb; razne vrste jerebic, kljunač in podobno: polovica na osebo; gos: za 8 oseb; piška, kot glavna jed: polovica na osebo; kokoš v juhi ali obari: za 3 do 4 osebe; srednjevelik kapun ali pulard: za 5 do 6 oseb; srednjevelik puran, nadevan, če je glavna jed, za 10 oseb, sicer za 15 oseb; srednjevelika pura: za 6 do 7 oseb; golob za 1 osebo.

Raki, navadni, veliki: po 3 do 5 na osebo, če so predjedi, sicer pa po 10 na osebo.

Rak, morski, srednjevelik: za 3 osebe, če je več jedi.

Ribe: če so glavna jed, po 350 do 500 gr na osebo, pri večjih posredinah samo polovico tega.

Sladoled iz pol litra smetane: za 5 oseb. Zelenjava: sveži beluši 250 do 300 gr na osebo, vloženi beluši 150 do 200 gr na osebo; stročji fižol, korenje, kolerabice: po en globok krožnik na osebo, pri večjih posredinah po pol krožnika na osebo. Ohrovt: ena glava za 2 osebi; belo in rdeče zelje: ena glava za 3 osebe; kislo zelje: za vsak dan po 250 gr na osebo, za pojedino polovico manj.

Vsaka gospodinja naj bi upoštevala zlasti te-le nauke: uči se spoznavati blago; plačaj vedno samo toliko, kolikor je blago vredno, in ne jemlji nikoli na posodo. Kadar kupujemo, moramo kupiti vedno najboljše, nikdar pa ne smemo stiskati in si pomagati s surogati.

Ravnati moramo vedno sistematično, delati na več krajih in več reči hkrati, navzlic temu pa moramo obdržati vajete trdno v rokah.

Ni napačno, če si načrt, kaj in kako bomo delali, spišemo. Najpoprej napišemo jedilni list, nato potrebščine za posamezne jedi. S tega listka si potem izpišemo, kaj moramo kupiti v speceriji, kaj pri mesarju, na trgu itd. To nam je hkrati tudi kontrola, ali smo vse nakupili in koliko smo porabili denarja. Za začetnice je zelo priporočljivo, če denejo skupaj vse reči, ki jih potrebujejo za posamezno jed. S tem si precej olajšajo delo in lahko še enkrat pregledajo, ali je vse doma.

Gospodinja mora biti vedno zbranih misli, zakaj čas je predragocen, da bi zaganjala dekle zdaj po to, zdaj po drugo reč, ki je nanjo pozabila. Ko je vse pri hiši in vse za določeni čas naročeno, si je treba pravilno in ekonomično razdeliti čas. (Dalje prih.)

NEKAJ NOVEGA ZA VAS!

Dandanašnji, ko je pohištvo razmeroma še precej drago, je treba gledati, da si kupimo nekaj, kar bo poceni, a vendar solidno in lepo. Posvetovali smo se s posameznimi obrtniki, kako bi se dala premagati ta kriza. Dobili smo mnogo gradiva, iz katerega posnemamo:

Mizar izdelava solidno smrekovo pohištvo za kakih 2500 do 3000 dinarjev. Po lastnem in predloženem načrtu je taka oprema lahko prav lična v zunanji obliki. Sedaj gre še za primerno olepšanje, prepleskanje posameznih kosov.

Ugotovili smo, da danes lahko dober strokovnjak popleska pohištvo v popolnoma poljubni imitaciji trdega lesa tako prirodno, da je prav težko razlikovati nepravdo od prave opreme. Ogledali smo si vzorce posameznih imitacij pri tvrdki Bratov Eberlov nasl. Martine-Černe & Co. (Vošnjakova 8, Ljubljana), ki so naravnost neverjetno posrečeni. Doznali smo tudi, da ta tvrdka izvrši pleskanje opreme za malenkostno ceno 750 do 1200 dinarjev, tako da Vas stane vsa oprema v najdražjem primeru komaj okoli 4200 dinarjev. Da je tako pohištvo v gotovih pogledih bolj priporočljivo od masivnega je pa stara stvar. Estetsko kakor tudi praktično lahko popolnoma zadostuje.

Omenjeno tvrdko našim čitateljicam toplo priporočamo, zlasti ker se nam je posrečilo doseči, da bo priznala vsakomur, ki se bo skliceval na ta članek, pri poravnavi računa 3%ni popust.

Slabi zobje

kvarijo najlepši obraz. Neprijeten duh ust je zoprni. Obe hibi odstranite že z enkratno uporabo krasno osvežujoče Chlorodont-paste. Zobje dobijo krasen sijaj slonovine. Poskusite najprej z malo tubo, ki stane Din 8.— Velika tuba stane Din 13.— Dobiva se povsod.

Čar mladostne svežosti

naj struji iz Vaše kože in naj navduši Vas in Vašo okolico. Negujte Vašo kožo z Elida Favorit milom, da si prisvojite ta čar. Elida Favorit milo se obilno peni, diši decentno in fino. Vsled izdatnosti je posebno pripravno za vsakdanje negovanje kože.

ELIDA *Favorit* MILO

Jedilni list za teden dni

(Meščanska kuhinja.)

Ponedeljek, obed: krompirjeva juha s pljučki, faširanci v mrežici, solata, palačinke z marmelado.

Večerja: pljučka v omaki s kruhovimi cmoki.

Torek, obed: na goveji juhi krpice, z mesom mešane prikuhe (rdeče redkvice, kolerabe, grah), krompirjev piré, brusnična omaka.

Večerja: špinača in ocvrta jajca v obročkih.

Sreda, obed: juha ragú z ocvrto žemljico, biftki s praženim krompirjem, solata, jagode.

Večerja: kuhana prekajena svinjina s svežim grahamom.

Četrtek, obed: široki rezanci z omako, sočna pečenka, solata, trejet.

Večerja: cvetača z maslom in parmezanom, ledenka s trdimi jajci.

Petek, obed: gobova juha, špinačni narastek, češki talki.

Večerja: precvrta polenta s češpljevim kompotom.

Sobota, obed: na goveji juhi zdrobovi cmoki, z mesom zeleni grah, novi krompirček z maslom in peteršiljem, jagode.

Večerja: telečji jeziki v sardelni omaki, testeni polžki.

Nedelja, obed: na juhi riž z graham (rizi-bizi), telečje ruladice, ocvrti krompir, solata, španske žemljice s šodójem.

Večerja: pišče v papriki in bela polenta.

Recepti k jedilniku

(Za štiri do pet oseb.)

Faširanci v mrežici. 25 dkg govejega in 20 dkg svežega prasičjega mesa zmeljem, denem v skledo in pri-mešam tri žlice z mlekom prepojenih drobtin, eno jajce, soli, popra in drobno zrezanega peteršilja. Oprano prasičjo mrežico zrežem na štiri oglate krpe. Na vsako krpo položim po eno polno žlico zmesi, jo oblikujem v pol mezinca visok ploščat hlebček in ga zavijem tesno v mrežico pa pečem v lastni maščobi v plitvi ponvi 15 minut, da se od obeh strani lepo za-peče. Opečene hlebčke zložim na gorak krožnik, na mast pa vlijem nekaj žlic vode. Ko nekoliko povre, jo polijem čez hlebčke.

Mešane prikuhe. Rdečo redkvico, kolerabe in zeleni sveži grah pripravim vsako zase na običajni način. Pred serviranjem zmešam vse skupaj ali pa garniram kuhano govedino z vsako prikuho zase.

Telečji jezik v sardelni omaki. En večji ali pa dva manjša telečja jezika dobro operem v mrzli vodi in kuham v goveji juhi eno uro. Potem jih olupim, dokler sta gorka, nakar pustim, da se ohladita. Ko sta hladna, jih zrežem na poševne pol prsta debele rezine in jih s prekajeno slanino pretaknem. V kozici pri-pravim omako iz 5 dkg masti, pol žlice moke, ene žlice drobno sesekljane čebule in peteršilja. Ko moka

Predsednica

znane dobrodelne družbe, soproga ravnatelja K., ni samo blagosrčna in duhovita, marveč tudi rahločutna dama. «Bilo bi», tako je izjavila na shodu, «marsikaj v šoli, rodbini in zakonskem življenju boljše, če ne bi vcepili naši mladini že v zibel poželjivosti. Vsak dan uživamo škodljive tvarine, med katerimi je najbolj nevaren kofein v kavi, ker je navidezno neškodljiv. Kava Hag brez kofeina pomeni velik na-predek v zdravstvu živil. Kava Hag je prava, najbolj odlična zrnata kava, ima čist neizpremenjen okus in aromo, ne vsebuje pa ničesar, kar bi utegnilo na katerikoli način škodovati zdravju.»

Privoščite sebi in svoji rodbini odsej kavo Hag, doma kakor tudi na počitnicah! Dobiva se v vsaki boljši prodajalnici s kolonialnim blagom. Tudi v ka-varnah in hotelih točijo na željo kofeina prosto kavo Hag.

in čebula zarumenita, dolijem četrt litra dobre juhe, dodam pol žlice paradižnikove konzerve, dve osnaženi in sesekljani slani sardeli in popra. Ko se toliko po-kuha, da je omaka gladka, vložim vanjo narezani jezik in pustim, da se pokrit duši v omaki pol ure. Deset minut pred serviranjem dodam eno žlico kaper, in če ni od sardel in kaper dovolj slano, še nekoliko osolim, toda navadno je že po sardelah dovolj slano.

Španske žemljice. Dan staro debelo štruco ali žemljice narežem na pol prsta široke rezine tako, da se na enem kraju pri robu držita po dve in dve skupaj. Skorjo obrežem, vmes pa namažem pol žličke marelične marmelade. Nato jih pomočim v belo vino, ki ga prej prevrem z nekaj koščki sladkorja, skorjico ci-meta in koščkom vanilije, in pustim, da se ohladi. Pomočene v vino polagam na krožnik in jih pustim nekaj časa, da se z vinom prepoje. Nato jih povaljam v raztepenem jajcu in ocvrem. Ocvrte polagam na pogret krožnik in jih oblijem z vinskim šodójem.

Vinski šodó. 3 in pol decilitra dobrega belega vina prevrem s 14 dkg sladkorja in koščkom vanilije, nato vanilijo odstranim in pustim, da se vino ohladi. Nato primešam vinu štiri rumenjake in žvrkljam na ognju toliko časa, da se zgosti, odstavim in žvrkljam še na-dalje, da se nekoliko ohladi, nato pa vlijem čez ocvrte žemljice in gorko serviram.

Telečje ruladice. Telečje ali jagnjetove kotlete po-tolčem in nasolim. Medtem pripravim sekanico. Deset dekagramov telečjih ali jančjih jeter zrežem na tenke

Frigidaire

Čuvajte
zdravje
svojih otrok!

Milostiva, zakaj ste vselej skrbno pazili, da so dobivali Vaši otroci, dokler so bili še mali, popolnoma čisto in zdravo ter sveže mleko? Zato, ker ste dobro vedeli, kako zelo škoduje

pokvarjeno mleko zdravju Vaše dece. Zdaj, ko so otroci nekoliko odrasli, se stvar nikakor ni spremenila; prav tako zavisi njih zdravi razvoj od brezhibnosti prehrane.

Zaupajte **FRIGIDAIREU**, družinskemu električnemu avtomatičnemu hladilniku skrb, da ohrani živežu svežino, redilno moč in zdravje, ki ga razkrajajo v jedilnih shrambah bohotno uspevajoči mikrobní organizmi.

Frigidaire

je štedljivi in budni stražar zdravja družine.

GENERAL MOTORS je edina tvornica Frigidairea.

Izključna prodaja za Jugoslavijo:

JUGOTEHNA, družba z o. z. Ljubljana, Gosposvetska 3.

Telefon 20-80

Stalna razstava: Ljubljana, Gledališka 8.

Telefon 29-18

Telefon 20-80

Podružnice v Beogradu, Zagrebu in Splitu.

Zahtevajte naše podrobne prospekte!

Obiščite nas na ljubljanskem velesejmu v paviljonu G, koja 178—182.

rezine in jih prepražim na masti (pol žlice) z drobno zrezano čebulo. Ko so prepečene, jih zmeljem dvakrat na mesnem strojčku. Vmes zmeljem tudi nekoliko prekajene slaninice. Sekanci primešam eno jajce ali pa samo beljak, osolim, popopram in dodam pol žlice drobno zrezanega peteršilja. S tem namažem kotlete, jih zavijem do rebrne kosti tesno skupaj in povežem z nitjo. Zložim jih tesno drugo k drugi v primerno kozico, dodam kepico presnega masla in jih pokrite počasi dušim do mehkega. Ko so mehke, odvijem niti, ruladice zložim na pogret krožnik in jih oblijem s sokom.

Obloženi kruhki

Za obložene kruhke narežem od dan starega rženega ali belega kruha za prst debele rezine v velikosti manjšega krapovega obodca in jih obložim z različnimi delikatesami. Ali jih namažem s presnim maslom in potresem povrhu zmlete gnjati ali pa kuhanega prekajenega jezika, zrezanega na rezance, in nekoliko zrezanih kislih kumaric ali pa kaper.

Ali jih pa namažem z jetrno pasteto, ki dobim že pripravljeno v delikatesnih trgovinah v klobasi ali v škatlah. Bolj priporočljiva je v škatlah, posebno če jo hočemo imeti v rezervi in je ne rabimo takoj.

Ali pa namažem rezine s sardelnim maslom. Na eno osminko čajnega masla vzamem dve slani sardeli, jih osnažim, odločim hrbtnico in vse koščice in jo na drobno sesekljam, primešam nekoliko drobno zrezanega peteršilja ali drobnjaka in žličko gorčice. To dobro pomešam med maslo in namažem kruhke. Na vrh položim obroček trdo kuhanega jajca. Ali pa namažem kruhke s čajnim maslom in položim povrhu polovico osnažene sardele.

Jako okusne kruhke pripravim z jajčjo omako in sardelami. Dve jajci trdo skuham, olupim in pretlačim, primešam žličko gorčice, drobno zrezanega peteršilja ali drobnjaka, soli, popra, olja in kisa ali namesto kisa limonovega soka. Kruhke namažem najprej s tenko plastjo presnega masla, nato pa z jajčjo omako. Povrhu položim četrt osnažene, v kolobar zvite sardelice, v sredino kolobarja pa eno kapro. Slanikovi kruhki se pripravijo na enak način kakor sardelni.

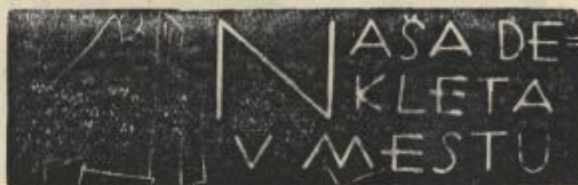
Prav okusni in poceni so kruhki z liptavskim sirom, ki si ga vsaka gospodinja z majhnimi stroški sama lahko pripravi takole: četrt kilograma sira, ki ga pridobiš iz zasirjenega mleka, zmešaj z eno žlico drobno sesekljane čebule, enim v trdo kuhanim pretlačenim rumenjkom, šestimi dekagrami presnega masla, pol žlice finega namiznega olja, eno žlico gorčice, soljo, nekoliko paprike, kumino, drobno zrezanim peteršiljem in limonovim sokom ali pa nekaj žlicami piva. Če hočeš bolj pikantnega, deni vmes še eno drobno zrezano slano sardelico in pol žlice zrezanih kaper. S tem namaži kruhke, povrhu pa položiš lahko nekaj rezin rdeče redkvice.

Prav okusni in priljubljeni so topli kruhki, ki jih pripravim na več načinov. Topli sirovi kruhki: rezine namažem s presnim maslom in potresem z nastrganim parmezanom ali kakim drugim pikantnim sirom. Neposredno pred serviranjem jih položim na pekačo in postavim za nekaj minut v toplo pečico, da se sir zmehča, nato takoj serviram. Seveda jih je treba pojesti, dokler so gorki.

Izborni so kruhki s telečjimi možgani. Blanširane telečje možgane sesekljam in hitro prepražim na presnem maslu s čebulo in drobno zrezanim peteršiljem, jih osolim, popopram in namažem na tople kruhke, ki jih imam pripravljene že na pekači, nakar jih hitro serviram.

Sladke obložene kruhke, ki so posebno damam všeč, namažem z maslom in medom. V sredo položim eno vloženo češnjo. Namesto z medom jih namažem tudi lahko z gosto marelično marmelado ali pa s srbskim «sladkim».

Kruhki z orehi so prav okusni. Na deski zdrobim z valjarjem orehova jedra. Nato denem v kozico tri žlice sladkorne sipe. Ko sladkor zarumeni, stresem vanjo zdrobljena jedra in jih prepražim. Ko se ohladi, jih zmeljem, primešam med čajno maslo in namažem kruhke.

(Nadaljevanje.)

V službi.

Hvala Bogu, vse je šlo po sreči. Sedaj si v službi, ki si si jo tolikanj želela. Gospa je s teboj prijazna, ker si šele začetnica. Tvoja prva dolžnost je sedaj, da se čimprej udomačiš v novih razmerah, da čimprej spoznaš vse, s čemer se boš morala ukvarjati.

Predvsem glej, da boš poznala ljudi družine, pri kateri služiš. To je važno, da boš mogla biti nasproti vsakemu vljudna in postrežljiva. Zlasti pa glej, da ne boš rekla: «Oni me je poslal, oni mi je rekel.» Ampak reci vedno: «Gospod ali gospodična ali ta in ta gospa me je poslala.» Sicer ti bo pa že gospodinja povedala, kako se ti je do posameznih ljudi vesti. Če ti pa kaj ne bo jasno, se lepo opraviči in poprosi pojasnila, da ne boš po nepotrebnem žalila in razburjala ljudi s svojo nevednostjo.

Vedi se tako, kakor bodo zahtevali od tebe, pa če se ti še tako smešno zdi. Pomni, da so v mestu čisto druge navade kakor na deželi. Govori kolikor mogoče razumljivo, potrudi se, da se ne boš pačila. Vsako besedo izgovori razločno in dosti glasno. Saj se ti ni treba nikogar bati. Vsakomur mirno glej v oči, kadar govoriš z njim, in ne mahaj z rokami v pojasnilo. Če te ne razume takoj, mu s potrpljenjem ponovi. Kadar te kdo pokliče, reci «prosim» in takoj stopi do njega. Ako ravno opravljaš kako delo, ki ga ne smeš prekiniti, ga prosi dovoljenja, če smeš delo dovršiti. Taka vljudnost se vselej in povsod izplača. Priljubila se boš pri ljudeh in s tem dosegla, kar si želela. Nihče te ne bo oviral pri tvojem stremljenju po izobrazbi in zaslužku. V deževnih nedeljah, ko boš prosta, vzemi v roke knjigo ali revijo, pa čitaj in se izpopolnjuj v vsem, kar boš potrebovala v svoji službi. Vpiši se v knjižnico in si predvsem vzemi kako knjigo o lepem vedenju, da se čimprej privadiš mestnim običajem. Čim lepše in popolnejše bo tvoje obnašanje, tem lepše upe imaš za bodočnost, kajti vsak ti bo z veseljem napisal dobro izpričevalo. Vljudnost je najuspešnejše orožje pri osvojevanju ljudskih src in ustvarjanju kakovosti bližnje okolice.

Bodi vedno čista. Umij si po vsakem umazanem delu roke in premenjaj kuhinjski predpasnik z belim, kadar greš odpirat vrata. Tudi v sobo ne stopi nikdar umazana. Perilo imej čisto, nogavice cele in oprane. Zašita luknja ti je bolj v ugled kakor v sramoto, zato ne zavrzi nogavic, ki si jih bila pri delu raztrgala. Skrbno jih zakrpaj in s tem pokaži, da nekaj znaš.

Lepote Jugoslavije:

njeni bogati
gozdi ...
njene visoke
planine ...
in zobje njenih
prebivalcev.

Lepote Jugoslavije so poznane po celem svetu. Tudi Jugoslovani znajo ceniti vrednost lepote. Tako neguje stotisočero Jugoslovanov svoje zobé s Šargovim Kalodontom. Blagodejna pena Sargovega Kalodonta polepšuje in varuje zobé in usta. Po uporabi Sargovega Kalodonta dobi dih svež in zdrav vonj.

SARGOV

KALODONT

ohranjuje zdravje in lepoto zob.

Dokazano je

da more perilo pravilno očistiti le milo. Edino brez škode odstranjuje umazanijo iz tkanin. Cenjene gospodinje, imejte to dejstvo vedno pred očmi in perite samo s pravim **terpentinovim milom**

Gazela

Naroči v naši upravi knjižico «Sto zlatih nauk», ki ti bo pomagala marsikdaj preko težav, da bo tvoja gospodinja kar strmela, odkod ti vse to veš. Kadar si snažna, lepo umita, počesana, kadar imaš čiste nohte in ne dišiš po kuhinjskih delih in drugem, tedaj si prikupna. In taka moraš biti vedno, če hočeš v življenju kaj doseči.

Nekaj o vrtu
(Nadaljevanje.)

Vrt in vsa neposredna okolica hiše sta tudi dva činitelja, ki mnogo pripomoreta k udobnosti letoviščarjev in k njihovem zadovoljstvu.

V vsakem kraju naj bo vrt nekakšen vzorec načina, po katerem se tamkaj urejuje ta prelepi kotiček domače zemlje. Ne smeš se s tem, da hočeš preurediti vrt v kakšen park ali pa mu dati kakšno posebno obliko. Hiši primerno ga uredi in nasadi vanj, kar pri gospodinjstvu potrebuješ. Vse pa tako, kakor je v tvojem kraju navada. Gredice naj bodo lepo oplete, morda posajene s cveticami, lepe vrtnice naj cveto v vrtu in nageljni naj delajo prikupno sliko pod okni. Rožmarin naj skrbi za lep duh in poživilo na vrtu. Ob ličnih, z belim peskom posutih stezicah naj bodo nameščene klopice, da se lahko gostje posedejo po vrtu in opazujejo veseli ples pisanih metuljev in po-

slušajo brenčanje čebelic in čmrljev. Če ima gospodar čebelnjak, naj bodo panji izvirno poslikani. Da bo uljnjak sam na sebi lep, za to poskrbi že veselje in zabava gospodarja samega. Plot, s katerim je ograjen vrt, naj bo lično prepleškan in cel. Kako grd vtisk napravi raztrgana ograja ali pa če je zakrpana s starimi neenakomernimi deskami. Tudi v majhnih razmerah je mogoče skrbeti za ličnost in čednost, zakaj pregovor pravi, da je pri vsakem siromaštvu pol lenobe.

Sadovnjak je tudi lep okras vsaki kmetiški hiši. Lepo negovano sadno drevje razveseljuje oko, zlasti če kaj od njega pade, kadar ga potresemo. Lepa zelena travica pod dehtečimi jablani in hruškami tako opojno vabi, da bi se človek zleknil po fleh in zaspal ko muren. Dovolj svojim gostom, da smejo v senci sadnega drevja počivati. Morda imaš zlozljive stole na podstrešju, s katerimi postrežeš letoviščarje. Bolje je, da imaš kaj takega pri roki, kakor pa da bi ti ljudje preveč poškodovali travo v sadonosniku. Če stoji drevesa dovolj skupaj, določi močnejše izmed njih, da bodo lahko gostje nanje privezali svoje gugalnice, ki jih po navadi prinese s seboj na počitnice.

Pred hišo naj bo vedno pometeno. Če je suho vreme in velik prah, je dobro zdaj pa zdaj poskropiti cesto z vodo. Skrbi za dober odtok vode z dvorišča in s ceste, kadar pridejo poletne plohe in nalivi. Tudi tukaj naj bo drevje lepo negovano in razvrščeno. Vsaka malenkost včasih pripomore k ugledu kake hiše in k prijetnemu bivanju v njej.

V bližini hiše odkazi majhen travnik, da se lahko na njem igrajo otroci. Bližnji potok poglobi in očisti dračja, da se bodo tudi lahko kopali o pasjih dneh.

Vsaka pozornost, ki jo izkažeš letoviščarjem, ima za posledico uvaževanje in spoštovanje tvoje hiše. Taki ljudje pridejo daleč po svetu, in kar povedo oni o tebi in tvoji postrežbi, bodo slišali drugi letoviščarji. Zato se potrudi, da boš storila vse, kar bo v tvoji moči, saj bo to itak dobro plačano.

(Dalje prihodnjič.)

Milica Stupanova:

Kako povem otroku o čudežu nastajajočega življenja
(Konec.)

Druge živali so pa spet bolj občutljive in pri njih ostanejo mladiči tako dolgo v materinem telesu, da pridejo že kar živi na svet. Tako počivajo na pr. mučini otroci, mlade mačice, do rojstva v telesu svoje matere, kjer so na varnem in dobivajo iz telesa svoje

Mladostno živahnost in resnično lepoto

si ohranite samo tedaj, ako vodi za kopanje ali umivanje dodaste izmed naravnih soli za kopanje:

Isla Koniferen Badesalz

Isla Chypre Badesalz

Isla Eau de Cologne Badesalz.

Same dišče soli, ki delajo kožo lepo ter krepe živce in mišice: Salinenverwaltung Bad Ischl.

Za Jugoslavijo: Paracelsus k. d. Zagreb 3.

Navadite se pravilnega solnčenja

t. j. nadrgnite svoje telo, preden se solnčite, in sicer dokler je suho, močno z

NIVEA-CREME NIVEA-ULJE (olje za kožo in masažo)

Oba imata v sebi — edina v svoji vrsti — eucerit, sestavino za negovanje kože, oba zmanjšujeta nevarnost solnčarice, oba delata polt zagorelo tudi ob oblačnem nebu. Nivea-creme Vas hladi v vročini. Nivea-olje Vas varuje ob neugodnem vremenu hladu in s tem tudi prehlada.

Nivea-creme: Din 5— do Din 22—.

Nivea-olje: Din 25— Din 35—.

Proizvaja Jugosl. P. Beiersdorf & Co., d. s. o. j.
Maribor, Gregorčičeva ulica 24.

matere, iz njene krvi, toliko hrane, kolikor jo potrebujejo, da lepo rasejo. Kadar je jabolko zrelo, se utrga pecelj, s katerim se drži svoje matere, in jabolko se loči od jablane. S takim pecljem se držijo tudi mlade mačice materinega telesa. Pri vseh živalih nosi mati svoje mladiče pred njih rojstvom v svojem telesu in jih še pred rojstvom hrani iz svoje krvi, da rasejo. Ko pa pridejo na svet, ne morejo uživati takoj iste hrane kakor velike živali, zato jih hrani živalska mati s svojim lastnim mlekom.

Prav tako je tudi pri ljudeh. Otročiček je izprva čisto majhen in se nahaja v varnem zavetju, v telesu svoje matere. Tam mu je lepo toplo in nič hudega se mu ne more zgoditi, nikoli ni lačen, ker mu da mati iz svoje lastne krvi vse, kar potrebuje, da lahko rase. Tako spi otročiček mirno in pokojno v materinem telesu, rase in postaja vedno večji, njegov duh pa se igra tačas z angelčki po nebeških poljanah. Kadar pa napoči čas, ko je otročiček dovolj močan, da mu ni treba več varnega zavetja, takrat pa se vzbudi v materinem telesu, in ker se mu zdi tam pretesno in predolgočasno, se krepko osvobodi te tesne kletke in — zaplava naravnost v svet, v življenje.

To je samo kratek kažipot, površno navodilo za prvo otrokovo vprašanje o seksualnih rečeh. Še težje je, raztolmačiti otroku drugi problem, ki se ga zave šele veliko pozneje: kako pridejo otroci v materino telo. Tudi tukaj se je treba pomuditi prej v rastlinstvu, pri opraševanju cvetov, potem pa še v živalstvu, preden se lahko dotakne z otrokom vprašanja združitve obeh spolov pri kroni stvarstva, pri človeku. To je pogovor, ki zavisi popolnoma od osebnega takta matere, očeta, pač dotičnega, ki je prevzel nalogo, da razloži otroku čudeže življenja. Črno na belo napisane direktive za ta pogovor bi bile prav res odveč. Iz načina, kako bi odrasli razložili otroku ta dogodek, bo najjasneje odsevala njegova duševna kultura, srčni takt in — last not least — stopnja njegovega odnošaja do večne, nespremenljive matere narave.

*

S seksualnim vprašanjem so se bavili skoraj vsi pomembnejši pedagogi vseh delov sveta. Foerster mu je posvetil obširno poglavje v svoji knjigi »Jugendlehre«. Temeljito razpravo o tem predmetu dobimo tudi v knjigi Američana dr. B. Liberja »Kind und Elternhaus«. Priporočljive knjige za tistega, ki se hoče s seksualnim vprašanjem temeljiteje seznaniti, so poleg teh še (iz berlinskih založb): Hodann »Bub und Mädchen«; Manes »Die sexuelle Not unserer Jugend«; Hoppeler »Woher die Kindlein kommen«; Hoppeler

»Wie Hannechen Mutter wurde«; Hodann »Woher die Kinder kommen«.

Ali naj se fantu vdam? t.) Na to bi Vam težko odgovoril še tisti, ki do bistva pozna Vaš značaj in značaj Vašega zaročenca. Saj v Vaši privolitvi lahko vidi Vašo neizmerno veliko in nepreračunljivo ljubezen ali pa samo slabost žene, Vašo odklonitev pa lahko smatra za pomanjkanje prave, nesebične ljubezni, za dokaz izredno trdnega in močnega značaja. Morda pa tudi samo za kaprico ali trmo. Z enim kakor z drugim lahko omajate njegovo ljubezen do Vas ali pa jo poglobite. S tem in onim ga lahko odbijete ali pa še tesneje navežete nase. Človek je v svojem bistvu ob posebno globokih doživljajih nepreračunljiv in nerazumljiv. Saj čez leta včasih niti sami ne moremo doumeti kakega svojega doživljanja.

Lahko Vam rečem samo to, da se pri moških, ki so slabega značaja, ohladi ljubezen takoj, čim se mu ženska poda. Dosegel je svoj namen in potem nima nobenega zanimanja več za ženo, ki mu je padla v naročje. Lahko se pač ljubezen še povrne, toda to le iz zopet obujene strasti. To je eno.

Drugo pa je vprašanje, ali naj hodi Vaš zaročenec iskati utehe k drugim ženskam.

Vse to so reči, ki jih samo Vi lahko presodite. In če naj Vam že kaj svetujem, bi Vam svetovala, da se takoj poročite, neglede na materialne neprilike. R. P.

2. Nikar, ker boste lahko prav tako nesrečni, kakor sem jaz. Počakajte in potrpite. Francka L.

3. Kot mož Vam tole svetujem: Če Vas ima fant res rad, potem naj si pač poišče delo drugje, in če ima

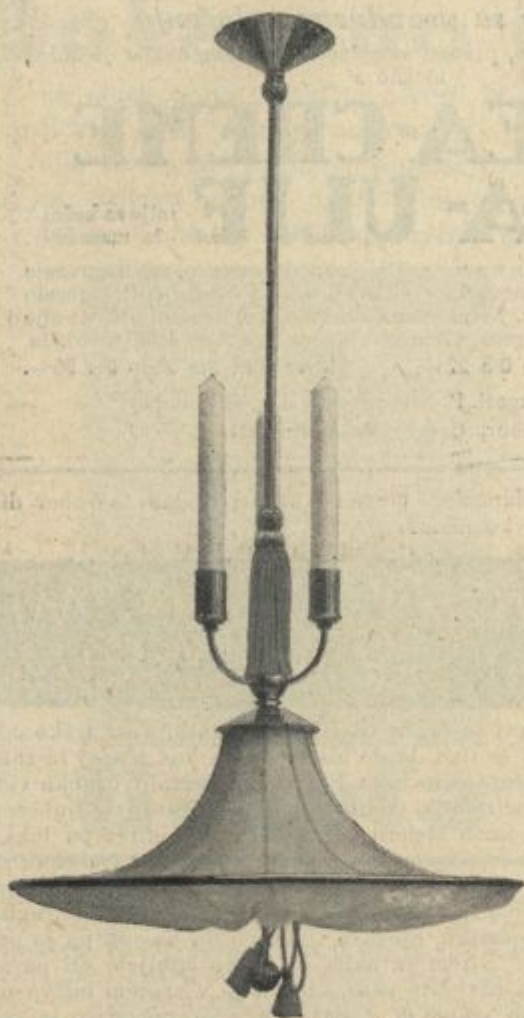
Za negovanje obraza

potrebujete na vsak način

ISLA SCHLAM M

naravni radioaktivni mulj (glen) iz kopališča v Ischlu za obkladke na obrazu. Odpravlja gube in pomlaja uvelo kožo. Preprosta uporaba po navodilu, ki je priloženo vsakemu ovitku. Dobiva se v vseh trgovinah te stroke.

Za Jugoslavijo: Paracelsus k. d. Zagreb 3.

Preden si omislite električne svetiljke in lestence

za svoja stanovanja, si izvolite ogledati naše skladišče, kjer dobite svojemu okusu primerne objekte.

Nudimo Vam najraznovrstnejše modele **električnih lestencev**, porcelanskih in steklenih **ampel**, **sofitnih** svetiljk in **lestencev**, vseh vrst, **namiznih** in **nočnih svetiljk**, **stenskih ramen** z eno ali več žarnicami raznih oblik, **stropnih** in **visečih opalnih krogel** raznih velikosti, raznih **svetiljk za spalnice** v vseh modnih barvah.

Električne svetiljke za kopalnice, prednje sobe,

kleti, dvorane, izložbe, cerkve, gledališke odre, kinomatografske dvorane, hotele in za javno razsvetljavo.

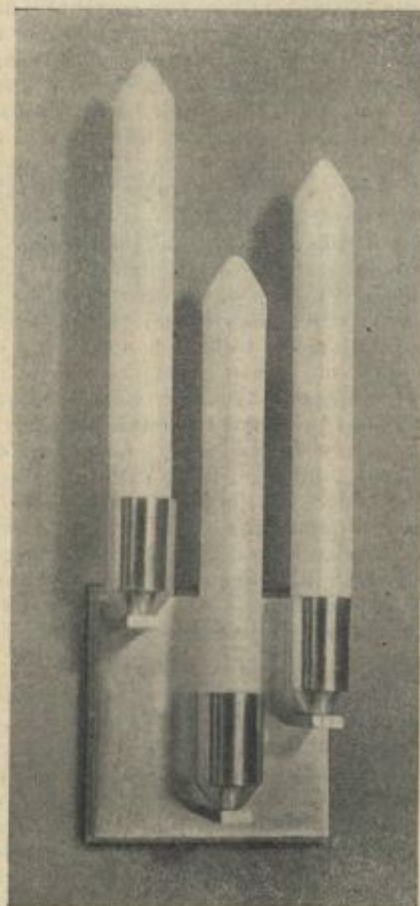
Elektroindustrija, d. d.

veletrgovina z elektrotehničnimi predmeti

L j u b l j a n a

Gospodsvetska cesta šte. 13 (kolizej)

Telefon interurban šte. 2314

pridne roke, bo že lahko toliko zaslužil, da bo preživil Vas in sebe. Potem pa se vzemita. Če je dober fant, bo že počakal še nekaj mesecev. Če pa je kakšen «fičfidrid», je bolje, da gre svojo pot, ne da bi Vas dobil.

Odgovor na vprašanje na str. 80. (Ponočevanje.) Potrudite se, da boste svojega moža prepričali, kako napačno je njegovo ravnanje. Pokažite mu vso grdoto njegovega postopanja kolikor mogoče drastično na kom drugem, in ko se bo sam pričel zgražati nad njim, mu povejte, da on sicer še ni tak, da pa bo, kakor vse kaže. Jako slabo bo na vso stvar vplivalo, če boste pri njem hoteli doseči kaj na grd način ali z neprestanimi očitki. Prej pa boste dosegli uspeh, če boste z njim dobri in mu boste večkrat potožili, kako ste nesrečni, da pa ne morete povedati, zakaj. Ko bo po vsej sili hotel vedeti za vzrok vaše nesreče, mu recite, da mu ne poveste, češ da vam on ne more pomagati. Omehčali ga boste tako daleč, da bo začel sam premišljevati o stvari in bo počasi sam našel vzrok. Če je žena taka, da možu ni dolgčas doma, da ustreza vsemu, kar je on kot fant od nje pričakoval, ne bo iskal zabave izven doma pri tujih ljudeh. Le razočaranje odtuji moža od domačega ognjišča.

T. P.

Kako si ohranim ljubezen moža? Odgovor 1.) Pojdite k zdravniku, ki naj Vas preišče, zakaj nimate otrok. Če je kakšna organska napaka, se dá to odpraviti. Če je pa krivda na moževi strani, bo pa gotovo uvidel, da mu ne morete dati otrok, če sam ni ploden. Posvetujte se o tem z zdravnico. Pojem skrbite zlasti za pravilno vedenje. Ne vedite se tako kakor 40letne. Večina mož si želi živahnosti, mladosti, veselja in smeha. Njih prirojena lahkoživost jih sili v družbo mladih ljudi. Oni hočejo razgibanosti in pestrosti, oni hočejo zavojevanja in ljubezni. Če tega ne najdejo doma, krene seveda veliko mož na stranska pota.

Če Vam razmere dopuščajo, skrbite za svojo zunanost, korigirajte naturo in pomladite se ne samo po zunanosti, temveč tudi po duši in značaju. Znano mi je več primerov, da so starejše žene zopet priklenile svoje mlajše može nase, ko so se prilagodile njih željam. Seveda ne sme mož prehitro opaziti Vaše izpremembe, kajti prenapla «pomladitev» Vas lahko osmeši.

R. P.

2.) Nesoglasje v Vašem zakonu izvira pri ljubezni. Manjka Vama tiste nevidne sile, ki združuje telesi in duši obeh spolov, ki tvori bistvo ljubezni-zakona. Sami uvidevate, da skupno življenje pod ena streho še daleč, daleč ni bistvo zakona, ampak samo zunanja oblika. Vaša bolezen in z njo spolna vzdržnost, razlika v starosti, Vaša telesna oslabelelost in duševna potrtost, vse to Vam je odtujilo Vašega moža, kar je naravna posledica, kakor to priznavajo zdravniki in raziskovalci spolnega življenja.

S silo si ljubezni ne boste pridobili. Edina tolažba Vam bodi, da je Vaš mož dober značaj, kakor pravite, in da trpi zaradi te razdvojenosti.

Srečo si je treba ustvariti, kakor si jo ustvarja otrok pri svojem početju, pri igranju. Negujte svoje telo (kopeli, vodne, zračne in solne, telovaba, dvigalna

**REVMATIZMA
TRGANJA
GLAVOBOLA
ŽIVČNIH BOLEČIN**

se rešite naglo, ako uporabljate francosko žganje: **Radion vinski cvet**

‘ELEVATOR’

Ako ga ne dobite v svoji lekarni ali drogeriji, tedaj pišite edino pooblaščenemu proizvajatelju

‘PIRETRIN’ D. D. ZAGREB

Branimirova ulica 43

ki Vam pošlje po povzetju 5 malih steklenic za 50 Din.

gimnastika), glejte, da boste imeli vedno dovolj dobre, duševne hrane, vedro čelo in vedno veselo lice, vse to Vas bo pomladilo duševno in telesno. Če nimate z možem enakega duševnega obzorja, enakega naziranja, se potrudite, da se mu boste prilagodili. Bodite z njim nežni in dobri! Ni Vam treba moža privezovati na dom, ampak nase, da bosta tvorila zopet duševno in telesno enoto.

Žena, ki Vam hoče pomagati.

Odgovor na vprašanje L. iz Kranja «Razdvojenost». Zakon je večni kompromis, tako da morata popuščati mož in žena. Prilagoditi se morata drug drugemu. Kjer ni ljubezni, ni odpuščanja, in kjer ni odpuščanja, nastane sovraštvo. Kadar je to sovraštvo že tako veliko, da razmišljata zakonca o razdružitvi, je treba poiskati vzroke vseh sovražnosti. Če se te sovražnosti ne morejo uglasiti, je poiskati način zdržnega skupnega življenja. In če tudi takega prijateljskega sožitja ni mogoče ustvariti, ne preostane drugega kakor razporeka. Razporeka pa je le tedaj mogoča brez velikih zaprek, ako sta zakonca brez otrok. Kjer so pa otroci, mislim, da se mora poiskati način za nadaljnje skupno življenje, ker otroci potrebujejo tako očeta kakor mater. Otrok, ki je brez stroge očetove roke, postane svojeglav. To se največkrat opazi pri otrocih, ki so izgubili očeta. Otrok, ki izgubi mater, pa je boječ in nezaupljiv. Samo oče, ki je zmožen, če mu žena umre, tolike ljubezni, da otroci ne pogrešajo materine ljubezni, lahko dobro vzgoji svoj naraščaj. Isto velja tudi za žene, ki ne smejo imeti preširokogrudne ljubezni do svojih otrok, kadar same nosijo odgovornost za njih vzgojo.

Najbolj mučno pa je, če otrok izprašuje, kaj se je zgodilo z očetom, oziroma z materjo. Ali bo takrat mogla mati povedati vzroke ločitve zakona, ki jih otrok niti razumel ne bo. Otroku se vzame v takem primeru vsa iluzija.

Neglede na vse to pa je pri ločitvah največja težava vprašanje, komu naj se dodele otroci, in pa vprašanje eksistence. Če sta zakonca bogata, se to lahko hitro reši, ker ima žena, ki naj vzgaja otroke, tudi dovolj gmočnih sredstev za to vzgojo. Kjer pa ni denarja, je pa ločitev zakona veliko težavnejša, ker morajo živeti tako mož kakor žena in otroci. V takem primeru pa je zvezana delitev moževih dohodkov z bedo in pomanjkanjem, česar zopet ne moremo zagovarjati, že

Solne pege

odpravi hitro in brez sledu

‘Creme Orizol’.

Dobiva se povsod.

Zaloga: COSMOCHEMIA, Zagreb, Smičklasova ulica 23.

OKUSNA
IN ZDRAVA
JE
KOLINSKA
KAVA

zaradi otrok ne. Da bi pa mati sama služila kruh sebi in otrokom, pa zopet ne gre, ker bi imeli v tem primeru otroci nepovoljno vzgojo.

Iz tega sledi, da razporka ni tako lahka reč in da ni tako lahko svetovati, kakor bi si kdo mislil. Hitreje se človek poroči, kakor pa loči. Lahko dá človek prijateljski nasvet, lahko pove svoje mnenje, a le tedaj, če vse razmere pozna. Odločitev pa se mora vedno prepustiti prizadetima.

Poudarjam pa, da je najprej treba poiskati vse možnosti, da ostane zakon nerazdružen, ker si zakonec, ki imata otroke, nista prepuščena sama sebi, ampak nosita veliko odgovornost za svoje otroke.

Kar se tiče pravnega vprašanja, pa more to prav svetovati samo advokat, ki mu je treba razložiti, iz katerih vzrokov se želi razdružitev zakona. Ako hoče dobro svetovati, mora tudi on vedeti vse podrobnosti.

Odgovor I.I.v.I. Mož, ki svojo ženo ošteje v pričo služkinje, jo s tem pri služkinji osmeši. Če se to večkrat ponovi, dobi služkinja pogum, da Vam nagaja. Služkinja, ki je vestna in dobra, ima povsod oči in stori vse, ne čaka opominov. Ona pazi vedno in povsod, da se svoji gospe prikupi. Ako je pa narobe — hoče, da Vas jezi. Proč s tako služkinjo! M. Z.

Bolezen ali brezobzirnost. Odgovor: skrbite, da ne bo mož ležal na hrbtu, potem ne bo smrčal.

Kaj naj storim, da me šef ne bo nadlegoval? Izkušene žene, poznavalke moških vrlin in slabosti, prosim za svet v naslednjem: Sem uradnica neke organizacije — in imam več šefov. V odsotnosti pisarni-

škega predstojnika se je zahotelo nekemu funkcionarju izkoristiti priliko in položaj, da se z menoj netaktno poigra. Žali me že golo dejstvo, da si je dotičnež, ki je, notabene, poročen, sploh upal misliti, da bo v svojem cilju uspel. Zavedam se neizpodbitno, da mu nikdar nisem dala niti najmanjšega povoda k takemu ravnanju. Bojim se pa, da moj prvi upor ne bo dovolj upoštevan.

Vse, ki imate eksistenco v svojem delu in zaslužku, boste razumele moj položaj. Če bi bila od tega gospoda neodvisna — ne bi iskala nasvetov. Ali tako — kaj naj storim? Zora.

Imam fanta, ki je zelo navdušen zame in se name-rava poročiti z menoj, ali zadnji čas sva se zaradi malenkosti sprla. Sedaj je postal bolj hladen, a kljub temu še vedno prihaja v hišo mojih staršev. Kaj naj naredim? Ali je bilo res krivo samo moje slabo razpoloženje in kaj naj storim, da se mu še bolj prikupim? I. R.

KAJ MI JE IN KAJ MI
NI VŠEČ PRI ŽENI?

Odgovor na vprašanje «Preklinjanje». Prav imate, grdo je, če moški preklinjajo, še grše se pa sliši kle-tev iz ženskih ust. Mislim pa, da Vaša žena hudičuje le zaradi tega, ker jo drugi hvalijo. Naščuvajte svoje znanke, da bodo grajali to razvado, kadar bo Vaša žena v bližini, a tako, da bo ona to grajo slišala, in odvadila se bo.

Černost. Žene nerade potožimo možu, kaj nas teži. Najbrže je Vaša žena bolna ali pa je zvedela za kakšen Vaš greh.

Pričnite pri vzgoji. V vsaki številki tega lista nam ta dva razpredelka razodevata, da si želimo imeti svojega zakonskega druga dobrega in brez napak. Vsakdo išče nasvetov, kako bi odpravil pri svojem zakonskem drugu grde razvade ali kakršnekoli slabe lastnosti. Nihče razen enega (v 3. številki) pa še ni povedal, kaj vse ima dobrega ob njegovi strani.

Vsem, ki se v teh dveh razpredelkih pritožujejo, dajem tele vrstice v premišljevanje.

Na naši zemeljski obli ne dobite dandanes človeka, ki bi bil brez napak. Vsak pa želi, da ima njegov drug oziroma družica več dobrin. Vprašam pa: ali ste že pretehtali njegove slabosti in dobrine in jih primerjali med seboj? Ali niste videli, da ste našli več dobrin kakor slabih lastnosti? Razume se, da si želite slabe strani vsaj nekoliko zboljšati, a to se bo le malokomu posrečilo. Ker si pa niste našli takega druga, kakršnega ste si želeli, morate pač potrpeti. Če pa že hočemo kaj prispevati za zboljšanje naše zakonske kulture, moramo pač začeti popolnoma na drugem koncu.

Preden se poročiš, dobro premisli, kaj in koga vzameš. Z vzgojo prični takoj po poroki. Potrpi sam, kadar ti ni kaj všeč. Napake odpravljaj z lepo besedo, ki več zaleže kakor sirovo kričanje. Bodi svoji ženi ali možu dober zgled. Zakon prinaša veliko srečnih, pa tudi veliko žalostnih ur. Oba pa morata dobre in hude čase skupno deliti. I. V. iz Lj.

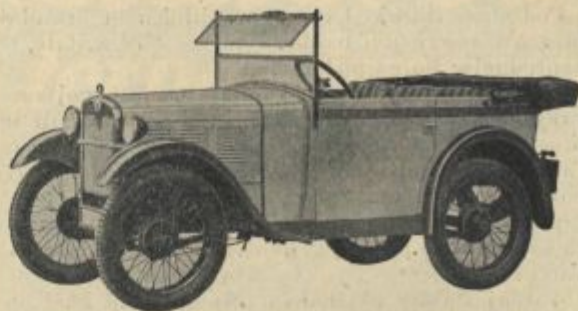
Zaradi pomanjkanja prostora objavimo nekatera vprašanja prihodnji mesec.

Najnovejši BMW modeli

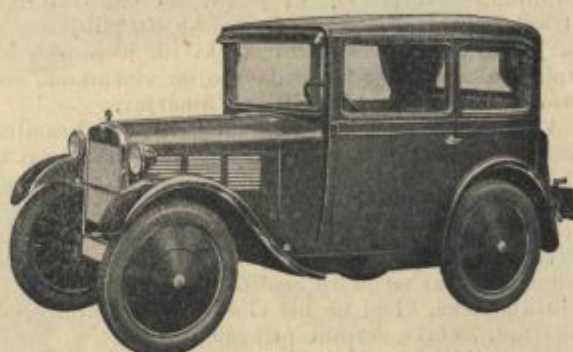
2sedežni roadster. Din. 37.500.—.

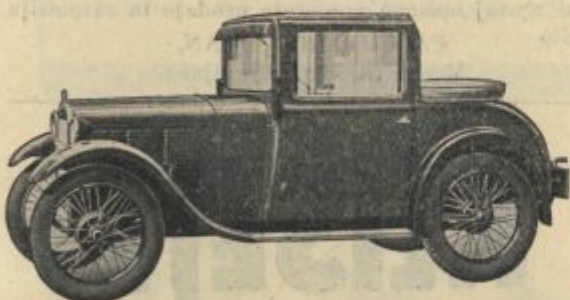
3 — 4sedežni phaeton z univerzalno streho. Din. 37.500.—.

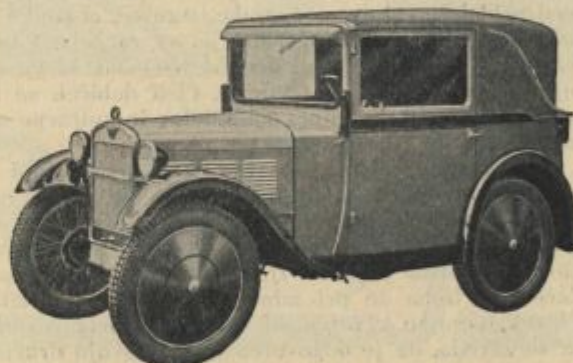
Kupé z dvema sedežema. Din. 43.500.—.

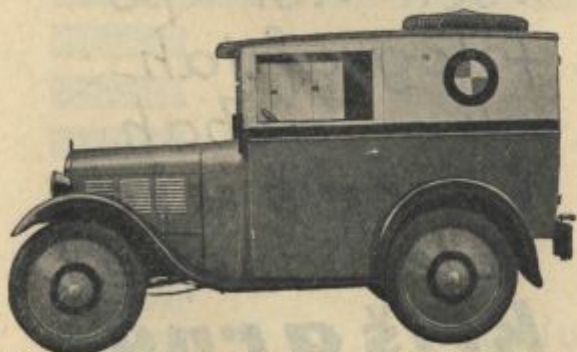
Limuzina s štirimi sedeži. Din. 42.500.—.

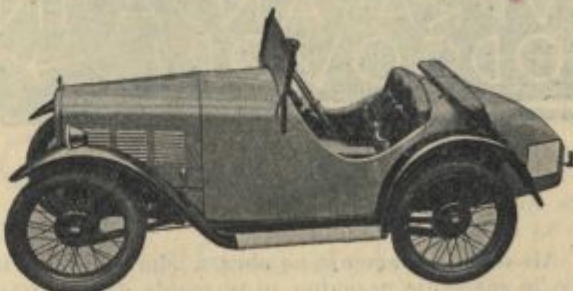
Kabriolet z dvema sedežema. Din. 43.500.—.

Kabriolet. 3 — 4 sedeži. Din. 44.500.—.

Transportni in dobavni voz z 1,76 m³ ploskve in 0,75 m³ prostornine. Din. 41.000.—.

Sportni avto. Brzina čez 100 km na uro. Din. 50.000.—.

Če hočete avto, ki je dokazal višek svoje popolnosti na mednarodnih alpskih vožnjah in pri drugih težkih preizkušnjah, potem si nabavite BMW.

Motor je vsled svoje tehnične dovršenosti dosegel, da je postal avto BMW zmagovalec Alp.

Avto BMW je navzlic svoji popolnosti na sedanjem trgu najcenejši voz.

Porabi samo 6 litrov bencina na 100 km.

Lep je v liniji, karoserija je moderna in elegantna, ima vse priprave, ki jih zahteva razvijen avtomobilist.

Vožnja v avtu BMW je čudovito lepa. Peresa, ki jih ima BMW, premagajo in ublažijo tresljaje najgrših cest.

Ako ga boste preizkusili samo enkrat, bo BMW Vaš.

Vse druge prednosti teh voz Vam radi pokažemo brezplačno in brezobvezno za Vas.

Sporočite svoj naslov generalnemu zastopstvu

DOLENC & TÖNNIES, LJUBLJANA

Telefon 27-62.

Dvořakova ulica šte. 3.

Telefon 27-62.

Za napredek gospodarstva je potreben kapital

Podrobno zbirajo kapital posojilnice in hranilnice in v neki meri tudi banke. Čim več bo kapitala, tem naprednejše bo gospodarstvo.

Zbiranju in naraščanju kapitala pa je pogoj varčevanje. Pri vzgoji k varčnosti morajo sodelovati tudi prosvetne organizacije, šola skupno z družino in tudi časopisje. Četudi smo Slovenci v splošnem varčen narod, opazujemo vendar, da se tudi potratnost in zapravljivost med nami še bujno košati. Priložnosti za to je, žal, le preveč, veliko več kakor priložnosti za varčevanje.

Varčuj, dokler si mlad in zdrav, da boš imel sredstva za starost in ob boleznih, ko ne boš mogel delati.

Primer, kako se zbira narodni kapital, je Mestna hranilnica ljubljanska, ki je pričela poslovati pred 41 leti in je doslej zbrala že več ko 460 milijonov dinarjev hranilnih vlog. Obresti, ki jih je lansko leto izplačala in v dobro vpisala svojim vložnikom, znašajo več ko 24 in pol milijona dinarjev.

Ali je pa denar, ki ga zaupaš Mestni hranilnici ljubljanski, tudi varno naložen? Jel! Zakaj za vse vloge in obresti jamči poleg lastnega hranilničnega imetja, poleg njenih terjatev in naložb tudi mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in z davčno močjo. To jamstvo je tako trdno, da ga tudi noben prevrat ne more zrušiti. Zato bi ne smelo biti ljubljancema, ki bi ne bil vložnik te hranilnice, ako ima tudi še tako majhne prihranke.

Denar, ki se zbira v Mestni hranilnici ljubljanski, prihaja v obliki posojil in kreditov zopet med ljudi, med pridobitne sloje, posestnike, trgovce, obrtnike in tudi uradnike, v izdatni meri je na razpolago tudi mestni občini, kakor tudi drugim občinam, ki ga rabijo za svoje velike investicije. Čisti dobiček se bo porabljal za občekoristne, dobrodelne in kulturne namene.

Natančnejši podatki o vsem tem so razvidni iz vsakoletnih njenih računskih sklepov, ki so na razpolago vsakomur, kdor se zanje zanima.

Ne le v interesu posameznika, ampak v interesu vse človeške družbe je, da se ljudje vzgajajo k varčnosti. Začeti je treba že pri mladini (domači hranilniki). Človek, vzgojen k varčnosti, ima zavest odgovornosti in se zaveda, da je odgovoren tudi za svojo družino.

VPRAŠANJA IN ODGOVORI

1.) Kako naj dobim moža?

2.) Kaj mi je storiti, da pridobim ljubezen fanta, ki ga ljubim, on pa mene ne?

3.) Kako naj ljubim?

E. L. in H. V.

Ali se dajo znamenja na obrazu odpraviti in s čim? Če je znamenje neznatno, bi se morda dalo odpraviti z masažo. Vsekakor bi bilo dobro, da vprašate za svet zdravnika.

Sprejela bi v prihajajočih počitnicah službo odgojiteljice pri boljši obitelji v Sloveniji. Šla bi tudi na deželo. Govorim perfektno slovensko, srbsko-hrvatsko in nemško in igram na klavir. Učiteljica G. H.

P. P. Pridno dekle, staro 14 let, prosi za službo v kuhinji ali pri šivanju. Naslov je v upravi.

Ana Grahli, Suhadol, prodaja hišo, njive, travnik, vinograd, vrt in gozd za 45.000 Din. Le resni kupci naj se oglašajo ob nedeljah in praznikih.

Ali hočeš biti lepa?

Ni pravljica, da so že stari Egipčani poznali kozmetična sredstva. Ko so odkopavali Tutankhamnovo grobnico, so našli v njej posodice pomad in neverjetno lepo dišečih vonjav. To je najboljši dokaz, da ljudje skrbijo za lepoto, odkar obstoji svet...

Kaj se danes uporablja za ohranitev lepote in svežosti, ki si je želi vsaka ženska?

Zoraida krema ohranja svežost in mladost lica ter odstranjuje gube, ki so največji sovražnik lepote.

Dnevna in nočna krema, lonček Din 12.50.

Zoraida milo je izredno dehteče, priporočljivo za vsako polt in se izvrstno peni. Elegantno opremljena škatlica Din 12.—.

Zoraida puder v vseh barvah, bel, rožnat, crème, ocre, naturelle, je najlažji in brezhiben.

Okusno pakiran v škatlicah Din 6.—, 12.—, 20.—.

Milch-krema Dr. Broema je edino sredstvo proti pegam in madežem.

Dnevna in nočna krema, lonček Din 15.—.

Melitis-krema (rastlinski vosek) je čisti naravni preparat, ki v nekaj dneh odpravi lišaj. Škatlica Din 12.—.

Boraks je na vsak način potreben dodatek vode pri umivanju. Škatlica Din 10.—.

Poslednja novost na polju kozmetike so vsekakor preparati **«OPERA»**.

«Opera» Eau de Cologne, elegantno opremljena s 100 grami vsebine Din 40.—.

«Opera» parfem, izredno dehteč, elegantno adjustirana steklenica Din 50.—.

«Opera» puder, v vseh barvah, velika škatla Din 30.

Vse zgoraj opisane preparate prodaja in razpošilja s pošto

PARFUMERIJA URAN,
Mestni trg št. 11, Ljubljana.

KLIŠEJE

vseh vrst po
fotografijah
ali risbah

izvršuje
najsolidnejše
klišarna

ST. DEU
LJUBLJANA
DALMATINOVA 13

Naročnina za list s krojno prilogo je za vse leto Din 68.—, za pol leta Din 35.—, za četrt leta Din 18.—. Za Ameriko in inozemstvo dolarja 2.—. Posamezna številka stane Din 5.—, krojna priloga Din 2.—.

Izhaja vsakega 1. v mesecu. Odgovorna za izdajateljstvo, uredništvo in upravljanje Erna Podgornikova.

Uredništvo in uprava v Ljubljani, Prule 11.

Tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani (predstavnik Miroslav Ambrožič).

Boste potovali?

Potem ne brez trench coat plašča od

A. PAULINA

LJUBLJANA

Kongresni trg 5

Varuje Vas in Vašo obleko
pred dežjem in vetrom; z
odpenjajočo se volneno
podlogo je najhvaležnejši
in največ nošeni plašč in
neodvisen od mode!

V vseh velikostih, barvah in cenah že
od Din 500.— do 1200.—
v priznано najlepši in najsolidnejši izdelavi

Zlatorog
terpentinovo
milo
za Vaše perilo

LITOGRAFIJA

ČEMAŽAR IN DRUG
LJUBLJANA, IGRIŠKA ULICA 6

izdeluje vsa litografska dela
po najsolidnejših cenah

Telefon številka 25-69

Zahtevajte ponudbo!

Žarko poletje

boste uživali le v lahkih platnenih ali svilenih oblekah, a brez težkih skrbi, kako boste prali svoje obleke. – Tkanina bo zadržala tudi po pranju svojo barvo in sijaj, ako vzamete za pranje SCHICHTOV

RADION ki varuje perilo.